

شماره دهم، نومبر دوهزار دوازدہ

مجتمع رہبران جوان

مجتمع رہبران جوان
Young Leaders Forum

**FRIEDRICH
EBERT**

STIFTUNG

Call for Candidates

Young Leaders Forum 2013

Are you highly motivated, socially minded and looking for ways to take responsibility for the society you live in? Are you willing to commit to a yearlong training in professional and organizational skills? Are you eager to meet likeminded people with whom you can forge a coalition of young visionaries? Then, become a member of Afghanistan's most distinguished Young Leaders Network! The Friedrich-Ebert-Foundation is looking for the next generation of the young Afghan leaders.

Applicants should be:

1. Between 18 and 32 years old
2. Able to debate and work in English
3. Highly interested and well informed about politics and your country
4. Respectful, open and tolerant toward people of various backgrounds

Note: the application **deadline** is **February 10th 2013** and only complete application forms will be accepted.

You can download the application form from FES Afghanistan webpage:

<http://www.fes-afghanistan.org/pages/publications.php>

The Friedrich-Ebert-Stiftung (FES) is a German non-profit organization, committed to the ideals of social democracy. It was founded in 1925 as a political legacy of Germany's first democratically elected president Friedrich Ebert. To this day FES follows his mission to promote freedom, solidarity and social justice through the political process in Germany and abroad.

FES has been working in Afghanistan in cooperation with local organizations since 2002. Its programs aim at strengthening democratic institutions from local to national level, increasing the political participation of youth, enhancing women's empowerment and gender equality, promoting free and professional media, social justice in the formal and informal economy and regional cooperation for peace and development.

Table Of Content

No.	Title	Page
1.	Message of FES Country Director and Coordinator	1
2.	Natural Environment	2
3.	Gandhi's Top 10 Fundamentals for Changing the World	7-10
4.	Project Financing Concept in Afghanistan	11-12
5.	How To Spot a Liar	13-14
6.	If the Decision Makers, Public Actors are Not ...	15-16
7.	Why Afghan Women Commit Self-Immolation?	17-18
8.	YLF 2012 Generation Photo Gallery	19
9.	YLF Educational Trip India	20
10.	Events, Discussions & Training Photos	21-22
11.	Recruitment Criteria for Female Presenters in ...	27-28
12.	Afghan Cricket Team	33-34
13.	Equality Between Men and Women Is Not Just A ...	35-37
14.	Citizenship Education	43
15.	جوانان و ناهنجاری های سیاسی	3-4
16.	بحران مدیریت و جفاى حکومت	5-6
17.	سپیدار	23-26
18.	آزادى اقتصادى زنان	29-30
19.	دلیل گرایش جوانان به مواد مخدر	31-32
20.	گزارش سفر هشت روزه	38-40
21.	فراخون شبکه جوانان افغانستان	41-42

مدیر مسؤل:

عبدالمعروف (غیاثی)

گروه دبیران:

اعضای مجتمع رهبران جوان سال 2012

نشانی:

بنیاد فرید ریش ایبرت - دفتر افغانستان
شهرنو چهارراهی انصاری
کوچه یفتلی مقابل هتل پارک استار

شماره های تماس و ایمیل:

info@fes-afghanistan.org
0700280441\0799338094

صفحه ما در فیسبوک:

<http://facebook.com/yLf.afghanistan>
<http://facebook.com/feskabul>

دیزاین و چاپ:

مطبعه ستاره تلاش 0796600009

Message from the Project Coordinator:

I learned about YLF through a former YLFee and interested to get its membership. In 2010, I got into this team and found myself extremely privileged among talented and active young Afghanistani people. After obtaining my MA Degree from the OSCE Academy in 2011, I joined FES as YLF and YJF Project Coordinator. Mr. Frank Hantke – the Former Country Director of FES encouraged me a lot to develop my MA thesis and publish it as a FES publication. My book that can easily be found online and posted in several international websites; like Atlantic Community, the Geneva Center fo Security and Policy, Friedrich Ebert Foundation, Afghanistan Research and Evaluation Unit and the OSCE Academy. My thesis got published in hard by the FES –

Good leaders are made - not born.

That is the principle we from Friedrich-Ebert-Foundation believe in. We have helped many talented people around the world to evolve into influential characters. So, we know that good leaders develop through a never ending process of self-study, education, training, and experiences in life. That is why FES Kabul has been carrying out the Young Leaders Forum since a decade. Especially in Afghanistan we observe some myths about leadership, which are not helpful. Too many bad examples are offered daily in the realm of public life. Holding a prestigious office is not the only form of leadership, and often enough it is not even the most respected one. Real leaders can be found everywhere, making the world a better place – daily. In Afghanistan it is too often forgotten, that it is the followers, not the leader who determines if a leader is successful. Let me put it plainly: Leadership is a process by which a person convinces others to accomplish an objective - in a way that makes an organization or a country more cohesive and coherent. That means a loveable and peaceful place. Too often, our young YLFies are seeking the short cut to leadership. We hope that by joining FES and our manifold programs, you all will find the trust in yourself and your society to invest your talent on a firm, honest, long term basis.

Greetings to all our young members!

Adrienne Woltersdorf

FES country director Afghanistan

Afghanistan for which I am thankful to this institution. During my task in FES, the YJF – Young Journalist Program established and a group of thirteen YJFees selected for the year 2012. The most famous Panel Discussion on Peace negotiations ever held by YLFees held in November 2011 under my coordination and moderation. I accompanied a group of ten YLFees to the Historical city of Herat and in December 2011. We selected a group of 25 most talented Afghanistanis for the YLF program through a very transparent assessment procedure. Mrs. Adrienne Woltersdorf – Country Director of FES, Mr. CemRefat – an international journalist, Mrs. Azita Rafhat, Mr. Elias Wardak – a member of DAN group and Dr. Ahmad Fawad farzad joined us for finding talents and potential leaders among applicants. I am proud to claim that the most educated and well deserving YLFees selected. We held several trainings for the new YLFees on public speaking, conflict management, and communication skills and we could successfully allow our YLFees to meet with Mr. Hamidullah Faruqi – a contemporary politician, Acting Ambassador of the Netherlands, Ambassador of Pakistan, Professor Dr. Ali Ahmad Jalali – nominee for the presidential elections 2014 and so forth.

Unfortunately, while writing this letter, I am no more active part of the FES for some personal causes and programs outside Afghanistan and express my best wishes for all YLFees, particularly YLFees 2012.

With the hope to a peaceful meeting in the future, I wish you all best of luck in your family, social and political life.

Regards,

Javeed Ahwar

Ex-Project Coordinator for FES

Dear friends,

It is a pleasure meeting all of you in FES. I really enjoyed working with you, ladies and gentlemen, in the last months. I noted so many talents in your group and if you mobilize and give momentum to your talent, I am very optimistic about the future of our team. I end my words with this recommendation from a scholar: If one can do it, I can do it.

If none can do it, I can try to do it.

God bless all of us

Dr. Ahmad Fawad Farzad

FES Project manager

Natural Environment

The World Bank's mission to reduce poverty means achieving the sustainable use of natural resources and managing them effectively to minimize pollution, degradation, and risks. This requires a broad range of efforts at the global, national, and local levels, across a number of critical and interrelated sectors.

Pollution is when various contaminants are introduced into a natural environment that causes instability, disorder, harm or discomfort to an ecosystem.

Pollution is not always the result of human action; it can also be the consequence of natural disasters such as hurricanes and tornadoes, other severe storms and earthquakes and volcanic eruptions. These can all cause pollution that often results in drinking water supplies being contaminated by sewage and petrochemical spills from ruptured tanks from boats, automobiles or storage tanks.

This was tragically illustrated in March 2011 when an unprecedented earthquake and tsunami in Japan caused considerable environmental damage, loss of life and pollution, including the release of potentially hazardous nuclear contaminants.

Pollution is acknowledged as being a grave risk to many organisms. Human health can be affected in a number of ways. Polluted air can cause respiratory disease, cardiovascular disease, throat inflammation, chest pains and general congestion. Older people are at most serious risk, especially those with heart or lung disorders, but children and infants are also particularly vulnerable.

It is reported that in China alone around 650,000 people die each year as a result of air pollution and the number who die in India is well over half a million. It is thought that even in the US the figure could top 50,000.

Salim Sohrab

It is estimated that worldwide, contaminated drinking water kills around 14,000 people each day. This is mainly from untreated sewage. In October 2010 the UN Human Rights Council affirmed that clean, safe drinking water is a binding and universal human right, yet it is estimated that almost 900 million people are still without access to clean drinking water and more than 2.6 billion people do not have access to basic sanitation.

Pollution is largely the result of waste created by an industrialized society. At one time there was very little waste to dispose of but the world has now moved to a state where there is so much waste that its disposal must be controlled, otherwise environmental pollution will be the inevitable result.

The waste products of the world might come from consumption, heating, agriculture, mining, manufacturing, fossil fuel extraction, transportation, or some other human activity and without some form of control, they will degrade the environment as they accumulate or disperse. The logical aim must be to minimize waste and prevent pollution rather control the pollution once it has occurred.

جوانان و ناهنجاری های سیاسی و اجتماعی افغانستان (امیدها، چالشها و پیشنهادها)

نویسنده: محمد خالد رامزی
۲۱ جوزای - ۱۳۹۱

جوانان کمیت بزرگی از اجتماع جامعه افغانی را تشکیل میدهند یا به عباره دیگر افغانستان در منطقه دارای بیشترین کمیت نسل جوان میباشد. این نسل که قسماً متأثر از تحولات سیاسی و اجتماعی کشور طی بیش از سه دهه بحران گردیده اند، امروزه در لایه های مختلف اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی به گونه های متباز جا دارند و یکی از محرکه های اساسی چرخ حیات جامعه افغانی را احتوا می کنند.

جوانان افغان در مقاطع مختلف زمانی نقش سازنده را در عرصه های سیاسی و اجتماعی بازی کرده اند. اگر به تاریخ چهار دهه اخیر نظر کنیم بوضاحت در می یابیم که جوانان در برابر تجاوز شوروی سابق بر افغانستان در هر دو جهت نقش پر تحرک داشته و قربانی های زیادی را متحمل شدند. همراه با این قربانی ها، تعداد زیادی از نوجوانان و جوانان ایکه جنگ و تجاوز مانع فراگیری تعلیم و تحصیل ایشان گردید صدمه جبران ناپذیری را بر حیات معنوی شان متقبل شدند و تا امروز زهر نا امیدی و عدم توانمندی تعلیم و تحصیل آنان را رنج میدهد.

جنگ های داخلی بین سالهای ۱۹۹۲ - ۱۹۹۶ یکبار دیگر هزینه فزینی جنگ را بر جوانان نا خودآگاه و آنانیکه منجیث وسیله در دست جنگ سالاران قرار گرفتند تحمیل نمود.

هزاران جوان در صفوف جنگ جویان ناقض حقوق بشر به خون ریزی و برادرکشی پرداختند و هزاران جوان دیگر بازهم از نعمت تعلیم و تحصیل محروم گردیده اغلباً به کشورهای دیگر مهاجر گردیدند.

در دوران استیلائی طالبان بازهم جوانان کشور صدمات جبران ناپذیری را متقبل شدند، هزاران جوان به قصد دوام تحصیل و یا پیدا کردن کار کشور را ترک نمودند. جوانانی هم که در داخل باقی ماندند از آزادی های سیاسی و فردی شان محروم شده اند.

با تحولات جدید پس از کنفرانس بن ۲۰۰۱ و ایجاد نظام مردمی در کشور جوانه های امید در حیات اجتماعی و سیاسی جوانان وطن ریشه دوانید، تعداد زیادی از جوانان کشور که به خارج کشور مهارت ها و دانش هایشان را فرا گرفته بودند به وطن بازگشتند و استعدادهای شان را در راه بازسازی و اعمار وطن به خدمت قرار دادند.

به عنوان مثال جوانان ایکه در کشور همسایه پاکستان به مهارت های فنی IT آموزش دیده بودند زیربنای IT را در ادارات دولتی و غیر دولتی افغانستان پایه گذاری نمودند، جوانان ایکه به مهارت های ساختمانی در کشور ایران دست یافته بودند، این تجارب شان را با کار و فعالیت در سکتور های دولتی و خصوصی عملاً نشان دادند.

در این جمع جوانانی هم بودند که مهارت و فعالیت در عرصه های سیاسی، مدنی و اجتماعی را نیز فرا گرفته بودند. آنها با ایجاد نهادهای مدنی، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و هنری مانند ایجاد شبکه های تلویزیونی، رادیویی، موسسات غیردولتی اعم از سازمانهای اجتماعی فرهنگی و غیره فعالانه در عرصه فعالیت های آگاهی دهی، تحقیق و ریسرچ، دادخواهی و یا هم مبارزات سیاسی سهم گرفتند.

باید گفت که بخش دیگری از جوانان جامعه که روی دلایل خاص تحت تأثیر آموزشهای تروریستی و یا متعصبانه دینی و مذهبی قرار گرفتند به تحریک عناصر بیرونی خصوصاً شبکه القاعده و غیره در تقابل با ارزشهای جوانان فعال و مثبت تحت عنوان طالبان قرار گرفتند که ما شاهد فعالیتهای آنان که باعث بی ثبات سازی و بدامن سازی کشور گردیده است می باشیم.

با ملاحظه سیر تحولات و نقش جوانان در آن در می یابیم که متأسفانه چالشهای زیادی فراروی جوانان وجود دارد.

بطور مثال:

امنیت:

بی امنیتی در برخی نقاط کشور چانس تعلیم و تحصیل را از صدها و هزاران جوان سلب نموده است. سوء استفاده از نیروی جوانان در چوکات مخالفین دموکراسی و نظام موجود و سرباز گیری از میان جوانان بی علم و کم سواد در محلات تحت نفوس مخالفین دولت تأسف باور است.

اقتصاد:

نابسامانی اقتصادی و عدم ایجاد فرصت های شغلی برای جوانان، آنان را نسبت به آینده شان مایوس ساخته است.

اعتیاد:

اعتیاد مواد مخدر از اثر فراوانی کشت و تولید آن در کشور، و زمینه معتاد شدن جوانان افغان در کشور همسایه ایران کمیت بزرگی را معتاد ساخته و تهدید جدی برای سایر جوانان بشمار می رود.

تعلیم و تحصیل:

طوریکه قبلاً اشاره شد بی امنیتی در بسا از نقاط چالش بزرگ برای تحصیل و تعلیم جوانان بوده و همیگونه دسترسی جوانان به تحصیلات عالی اعم از دولتی و خصوصی مشکل بزرگی بشمار می رود.

پیشنهادات:

تجربه نشان داده که رهبران اسبق سیاسی و نظامی در افغانستان متأسفانه همواره از احساسات جوانان به نفع شخصی خودشان سواستفاده کرده اند بناً لازم است جوانان با فراگیری اساسات سیاست و برداشت و آگاهی جامع از شرایط کشورشان باهم منسجم شوند و اصل رهبری سیاسی کشور را از آن خود سازند. جوانان باید در همه عرصه های اداری، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و علمی خود را متبازر سازند. نهادهای مدافع حقوق جوانان حمایت لازم علمی، تخنیکی و مسلکی را برای ارتقای ظرفیت های جوانان در اختیار آنها قرار دهند. دولت افغانستان حمایت سمبولیک خود از جوانان را پایان داده، تمام جوانان جامعه را اعم از ساحات شهری و دهاتی باهم منسجم سازد

نویسنده: محمد خالد رامزی

۲۱ جوزای - ۱۳۹۱

محران مدیریت و بجای حکومت افغانستان با خودش

عبدال معروف غیائی

یک دهه گذشته را که میتوان دهه ثروتمندی و خرابیات بولی برای دولت مردان افغانستان بخصوص رئیس جمهور و مدیران کابینه دولت انتقالی و دو دوره ریاست جمهوری آقای کرزی عنوان کرد که در ده سال گذشته بر علاوه صدها میلیارد دالر کمک های جامعه جهانی ، حضور نظامیان بیش از چهل کشور و متخصصین نظامی و ملکی در عرصه های مختلف مشورتی و اجرایی رهبران و مدیران حکومت افغانستان (نتوانستن تا از این سهولت ها استفاده ناچیزی نمایند و این ملت زجر کشیده را به یک سمت شگوفا برای نسل جوان، فشر که امید و ارمانهای مردم وابسته به آنهاست اندکی هم برای رشد و توسعه این کتله عظیم جامعه که بیش از نصف نفوس را تشکیل میدهد انجام دهند) افغانستان باید در طی ده سال گذشته با استفاده از کمکهای جامعه جهانی درصدد تقویت نیروها و ضربه زدن به تروریسم اقدام می کرد. می دانیم حکومت افغانستان همکار خوبی درمقابل با تروریسم با جامعه جهانی نبود جامعه جهانی با حکومت افغانستان بجای همکاری ، درمقابل هم برخاستند تروریسم ریشه کن نشد امروز این تروریستها هستند که هویت آنها نا معلوم است ولی با یک اقتدار بسیار قوی و محکم که تا زمان ازین بردن اسامه بن لادن هویت آن های به این اسم اشاره میشد اما با ازین بردن اسامه هیچ تغییری در مقاومت با ابرقدرت های جهانی کاهش نیافته است بلکه قوی هم شده است

را اعلام می کند. بر اساس گزارش این سازمان در سال ۲۰۱۲، افغانستان کماکان در میان ده دولت ناکام جهان قرار داشته و امسال مقام ششم را به خود اختصاص داده است. شماری از کارشناسان امور سیاسی، ناکامی پی در پی حکومت را طی چندین سال، به ضعف شدید ساختار نظام سیاسی کنونی و پایین بودن ظرفیت در حکومت افغانستان نسبت می دهند، درین مقطع زمانی با چنین وضعیت ایا بعد از خروج نظامیان و کم شدن کمکهای جامعه جهانی دولت مردان حکومت و گروههای که مخالف حکومت هستند چی برنامه های موثری دارند تا بخاطر بوجود آوردن یک حکومت مقتدر و مردمی باشد که دیگر مردم زجر کشیده افغانستان از این در بدری و بختی خلاصی یافته و در فضا صلح و آرامش به سر ببرند

درین مقطع زمانی با سوالات بسیاری بر میخوریم که جوابات آن را همه میدانند و نمیدانند! اما یک سوال که چرا افغانستان همچنان وضع نابسامان و بحرانی داشته باشد و از فرصت های طلایی استفاده کرده نتواند؟

مهمترین نتیجه ای که از این سؤال حاصل می شود، این است که، بحران افغانستان محصول بحران در مدیریت و ناکارآمدی مدیران است. از این رو افغانستان همچنان در بحران باقی خواهد ماند تا زمانی که مدیریتی بر اساس یافته های علوم مدیریت، بر ادارات و سازمان های آن حاکم گردد. نتیجه دیگری که از این سؤال می توان بدست آورد، این است که، تا زمانی که زمام داران از مدیریت و کاربرد آن در جامعه خصوصاً جامعه ای که بیش از سی سال کانون بحران های مختلف بوده است، تصویر روشنی نداشته باشند، وارد هیچ گونه فعالیتی نمی توانند بشوند، خاصه برای رفع

بحران، آن هم بحران مدیریت نگرانی ها و ناامنی های به وجود آمده در شرایط فعلی. عمدتاً ریشه در عملکرد داخلی مدیران دارد. ناکارآمدی مدیران در زمینه های مختلف بهانه هایی بوده اند که شیشه امید و اعتماد مردم افغانستان را نسبت به روند دولت سازی و پروسه پیوستگی ملی، غبار آلود ساخته است. با ادامه این روند، نباید انتظار داشت که این مردم در ادامه حمایت و جدیت خود از دولت و تحولاتی که در سطح رهبری سیاسی اتفاق خواهد افتاد، حساسیت و دل بستگی نشان دهند. بدون شک، دولت و رهبری کنونی افغانستان در مرحله حساسی قرار گرفته که خطر بحران اعتماد و از دست دادن مشروعیت ملی و سلب اعتماد و حمایت بین المللی، آن را تهدید می کند. و این، برای مردم خسته و جنگ زده افغانستان، به معنی از دست دادن بزرگترین فرصتی خواهد بود که تکرارش، به قربانی شدن چند نسل دیگر نیز نیاز خواهد داشت.

انچه در مورد ناکارآمد بودن دولت حرفهای گفته میشود و جغای حکومت با خودش و در اصل که در حق این ملت زجر دیده صورت گرفته جبران ناپذیر میباشد و نظر به بررسی های سازمان صندوق صلح و مجله سیاست خارجی، نهادی است بین المللی که سال کارکرد حکومت ها در سراسر جهان را ارزیابی و نتایج آن

“You must not lose faith in humanity. Humanity is an ocean; if a few drops of the ocean are dirty, the ocean does not become dirty.”

“The difference between what we do and what we are capable of doing would suffice to solve most of the world's problem.” “If I had no sense of humor, I would long ago have committed suicide.” Mahatma Gandhi needs no long introduction. Everyone knows about the man who led the Indian people to independence from British rule in 1947.

So let's just move on to some of my favourite tips from Mahatma Gandhi.

1. Change yourself.

“You must be the change you want to see in the world.”

“As human beings, our greatness lies not so much in being able to remake the world – that is the myth of the atomic age – as in being able to remake ourselves.”

If you change yourself you will change your world. If you change how you think then you will change how you feel and what actions you take. And so the world around you will change. Not only because you are now viewing your environment through new lenses of thoughts and emotions but also because the change within can allow you to take action in ways you wouldn't have – or maybe even have thought about – while stuck in your old thought patterns.

And the problem with changing your outer world without changing yourself is that you will still be you when you reach that change you have strived for. You will still have your flaws, anger, negativity, self-sabotaging tendencies etc. in fact And so in this new situation you will still not find what you hoped for since your mind is still seeping with that negative stuff. And if you get more without having some insight into and distance from your ego it may grow more powerful. Since your ego loves to divide things, to find enemies and to create separation it may start to try to create even more problems and conflicts in your life and world.

2. You are in control.

“Nobody can hurt me without my permission.”

What you feel and how you react to something is always up to you. There may be a “normal” or a common way to react to different things. But that's mostly just all it is.

You can choose your own thoughts, reactions and emotions to pretty much everything. You don't have to freak out, overreact or even react in a negative way. Perhaps not every time or instantly. Sometimes a knee-jerk reaction just goes off. Or an old thought habit kicks in.

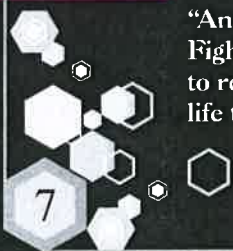
And as you realize that no-one outside of yourself can actually control how you feel you can start to incorporate this thinking into your daily life and develop it as a thought habit. A habit that you can grow stronger and stronger over time. Doing this makes life a whole lot easier and more pleasurable

3. Forgive and let it go.

“The weak can never forgive. Forgiveness is the attribute of the strong.”

“An eye for eye only ends up making the whole world blind.”

Fighting evil with evil won't help anyone. And as said in the previous tip, you always choose how to react to something. When you can incorporate such a thought habit more and more into your life then you can react in a way that is more useful to you and others.

You realize that forgiving and letting go of the past will do you and the people in your world a great service. And spending your time in some negative memory won't help you after you have learned the lessons you can learn from that experience. You'll probably just cause yourself more suffering and paralyze yourself from taking action in this present moment.

If you don't forgive then you let the past and another person to control how you feel. By forgiving you release yourself from those bonds. And then you can focus totally on, for instance, the next point.

4. Without action you aren't going anywhere.

“An ounce of practice is worth more than tons of preaching.”

Without taking action very little will be done. However, taking action can be hard and difficult. There can be much inner resistance.

And so you may resort to preaching, as Gandhi says. Or reading and studying endlessly. And feeling like you are moving forward. But getting little or no practical results in real life.

So, to really get where you want to go and to really understand yourself and your world you need to practice. Books can mostly just bring you knowledge. You have to take action and translate that knowledge into results and understanding.

You can check out a few effective tips to overcome this problem in [How to Take More Action: 9 Powerful Tips](#). Or you can move on to the next point for more on the best tip for taking more action that I have found so far.

5. Take care of this moment.

“I do not want to foresee the future. I am concerned with taking care of the present. God has given me no control over the moment following.”

The best way that I have found to overcome the inner resistance that often stops us from taking action is to stay in the present as much as possible and to be accepting.

Why? Well, when you are in the present moment you don't worry about the next moment that you can't control anyway. And the resistance to action that comes from you imagining negative future consequences – or reflecting on past failures – of your actions loses its power. And so it becomes easier to both take action and to keep your focus on this moment and perform better.

Have a look at [8 Ways to Return to the Present Moment](#) for tips on how quickly step into the now. And remember that reconnecting with and staying in the now is a mental habit – a sort of muscle – that you grow. Over time it becomes more powerful and makes it easier to slip into the present moment.

6. Everyone is human.

“I claim to be a simple individual liable to err like any other fellow mortal. I own, however, that I have humility enough to confess my errors and to retrace my steps.”

“It is unwise to be too sure of one's own wisdom. It is healthy to be reminded that the strongest might weaken and the wisest might err.”

When you start to make myths out of people – even though they may have produced extraordinary results – you run the risk of becoming disconnected from them. You can start to feel like you could never achieve similar things that they did because they are so very different. So it's important to keep in mind that everyone is just a human being no matter who they are.

And I think it's important to remember that we are all human and prone to make mistakes. Holding people to unreasonable standards will only create more unnecessary conflicts in your world and negativity within you.

It's also important to remember this to avoid falling into the pretty useless habit of beating yourself up over mistakes that you have made. And instead be able to see with clarity where you went wrong and what you can learn from your mistake. And then try again.

7. Persist.

“First they ignore you, then they laugh at you, then they fight you, then you win.”

Gan

Be persistent. In time the opposition around you will fade and fall away. And your inner resistance and self-sabotaging tendencies that want to hold you back and keep you like you have always been will grow weaker.

Find what you really like to do. Then you'll find the inner motivation to keep going, going and going. You can also find a lot of useful tips on how keep your motivation up in [How to Get Out of a Motivational Slump](#) and [25 Simple Ways to Motivate Yourself](#).

One reason Gandhi was so successful with his method of non-violence was because he and his followers were so persistent. They just didn't give up.

Success or victory will seldom come as quickly as you would have liked it to. I think one of the reasons people don't get what they want is simply because they give up too soon. The time they think an achievement will require isn't the same amount of time it usually takes to achieve that goal. This faulty belief partly comes from the world we live in. A world full of magic pill solutions where advertising continually promises us that we can lose a lot of weight or earn a ton of money in just 30 days. You can read more about this in [One Big Mistake a Whole Lot of People Make](#).

Finally, one useful tip to keep your persistence going is to listen to Gandhi's third tip in this article and keep a sense of humor. It can lighten things up at the toughest times.

8. See the good in people and help them.

"I look only to the good qualities of men. Not being faultless myself, I won't presume to probe into the faults of others."

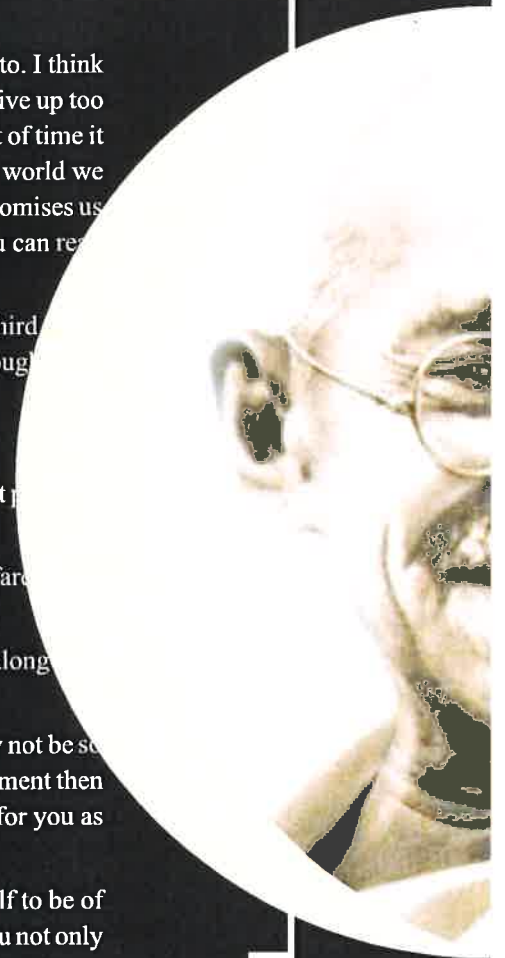
"Man becomes great exactly in the degree in which he works for the welfare of his fellow-men."

"I suppose leadership at one time meant muscles; but today it means getting along with people."

There is pretty much always something good in people. And things that may not be so good. But you can choose what things to focus on. And if you want improvement then focusing on the good in people is a useful choice. It also makes life easier for you as your world and relationships become more pleasant and positive.

And when you see the good in people it becomes easier to motivate yourself to be of service to them. By being of service to other people, by giving them value you not only make their lives better. Over time you tend to get what you give. And the people you help may feel more inclined to help other people. And so you, together, create an upward spiral of positive change that grows and becomes stronger.

By strengthening your social skills you can become a more influential person and make this upward spiral even stronger. A few articles that may provide you with useful advice in that department are [Do You Make These 10 Mistakes in a Conversation?](#) and [Dale Carnegie's Top 10 Tips for Improving Your Social Skills](#). Or you can just move on to the next tip.

dhi

9. Be congruent, be authentic, be your true self.

"Happiness is when what you think, what you say, and what you do are in harmony."

"Always aim at complete harmony of thought and word and deed. Always aim at purifying your thoughts and everything will be well."

I think that one of the best tips for improving your social skills is to behave in a congruent manner and communicate in an authentic way. People seem to really like authentic communication. And there is much inner enjoyment to be found when your thoughts, words and actions are aligned. You feel powerful and good about yourself.

When words and thoughts are aligned then that shows through in your communication. Because now you have your voice tonality and body language – some say they are over 90 percent of communication – in alignment with your words.

With these channels in alignment people tend to really listen to what you're saying. You are communicating without incongruency, mixed messages or perhaps a sort of phoniness.

Also, if your actions aren't in alignment with what you're communicating then you start to hurt your own belief in what you can do. And other people's belief in you too.

10. Continue to grow and evolve.

"Constant development is the law of life, and a man who always tries to maintain his dogmas in order to appear consistent drives himself into a false position."

You can pretty much always improve your skills, habits or re-evaluate your evaluations. You can gain deeper understanding of yourself and the world.

Sure, you may look inconsistent or like you don't know what you are doing from time to time. You may have trouble to act congruently or to communicate authentically. But if you don't then you will, as Gandhi says, drive yourself into a false position. A place where you try to uphold or cling to your old views to appear consistent while you realise within that something is wrong. It's not a fun place to be. To choose to grow and evolve is a happier and more useful path to take.

Project financing Concept in Afghanistan

The term project finance or limited recourse project finance is a new concept for financing the infrastructure projects through having a tight partnership with the private sector. Traditionally, most economic infrastructure projects in the transportation, communications, health care, energy, and in the water/wastewater sectors have been financed by Governments. Huge burden of borrowings from different lenders both local and international along on government shoulders with poor accountability in government system carry out total risks of such investments to government. In order to overcome this problem, the concept of project finance is introduced. In this concept government encourage private sector to invest in infrastructure projects with a view to transfer financial, technical and operational risks through the procurement process of public private partnership (PPP) to private party.

First PPP infrastructure project was implemented in 1854 by French diplomat and engineer obtained a concession from the viceroy of Egypt, Said Pasha, for the opening of a passage through the Isthmus of Suez.

Project finance emerged so strongly in 1990 due to the developing economy debt crises of the early 1980's, unsustainable infrastructure sector subsidies, a return to rapid growth in emerging market economies by the late 1980's and early 1990's, the increase in international competition in the major construction & equipment supply market, the persistent shortages of reliable and accessible telecom, energy, transport, and environmental services; and the strong demonstration effect of successful infrastructure project financings on other governments.

Afghanistan also like most other developing countries in the world suffers from a worst or lack of sufficient infrastructure base. By establishing a new era in the history of Afghanistan after 2002, in spite of new government efforts along with international cooperation started on some infrastructure projects (water system, roads...), but there is still a lot of work to be done in this regard. Government of Afghanistan with a weak background of financial capacity like other developing countries faces two extreme challenges in the area of infrastructure projects. First some infrastructure projects are completed by donors like the Jumhuriat Hospital by the Chinese government in 2009, government is still unable to run the hospital due to lack of financial and technical capacity. Second the government doesn't have sufficient financial and technical resources to invest in big infrastructure projects such as dam, mining, railway and like this. In order to overcome the mentioned problems the government of Afghanistan for the first time in 2011 decided to formally implement the Project Finance concept at first in the health sector and then by having successful results put it in force in other key infrastructure sectors.

Having strong political commitments, specific national PPP unit in Ministry of Finance or Ministry of Economy with sub-unit in different infrastructural Ministries and legal framework along with specific detailed guideline documents for each step of PPP like inception, feasibility study, procurement and contract management are key requirements for a successful PPP.

So I wish the government of Afghanistan and its responsible departments put their full efforts in this regard, up to the people of Afghanistan and the economy of our country enjoy a better infrastructure base like South Africa and other countries which successfully implemented the project financing concept.

Jamshid Payam

How to Spot a Liar

It's not easy to tell when someone's lying to you. But most liars feel a little bad about their deception whether it's complimenting Grandma or her tasteless cake or covering up a major scandal. And often that twinge of guilt, anxiety, or fear is strong enough to give lies away.

The tone of a person's voice, for example, is one of the best cues: people's voices often get noticeably higher in pitch when they lie, and they're more likely to stammer or stumble over words.

Liars also often sound distant when they're making something up, using few descriptive phrases or hand motions. Liars also tend to lace their speech with denials and hedging such as "I didn't read the book very carefully, so I'm not sure," or, "I don't remember for sure who I played against in the tournament." And they're prone to frequent and fidgeting, such as head scratching nail biting. Even clever, confident people exhibit such "leaks" because it's extremely hard for anyone to control face, voice, and body movements—all while spinning a convincing line of bull.

An even more subtle behavior betrays lies as well. Take for example that momentary look of panic that flashes across your face right after you hear something like, "Hey! What are you doing here? You told me you were going to doctor's appointment." The face can also exhibit flashes of glee, hatred, sadness—any emotion, when it's strong enough.

Many behaviors we think are signs of deception are not. Shifty eyes, for example, are not a good sign that someone is lying. When people speak slowly, take a long time to answer questions, shift their gaze or their posture, or don't smile much, they're perceived to be deceptive. Actually, these behaviors are as likely to show up during lie-telling as truth-telling.

Nonetheless, the more reliable clues is to compare people's normal behavior with the way they act when you suspect they're lying. Suspect they're lover or having an affair. You might ask: Does she play with her hair this much when talking about a man she's not interested in? Does his voice usually quiver like this when he is talking about another woman who's just a friend?

Sizing us a suspected liar you don't know well is especially difficult, because you're not familiar with how the person acts when relaxed. The only way to tell for certain, is to know the answers to your question before asking them.

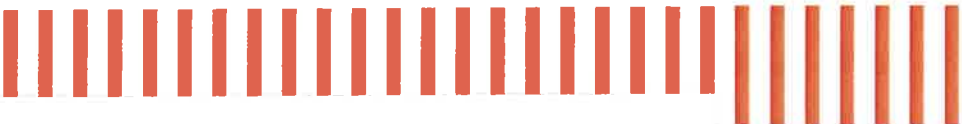
Shabnam Naseri

If the Decision Makers, Public Actors Are Not Well-Educated And Skilled What Will Happen to the Society in Where They Rule?

Leaving more space for the Afghan Women's participations in the country's political process and leadership might help to maintain gender equality in Afghanistan, however, since we do not have enough well-educated and skilled women giving power to the low-educated, incompetent ones could cause negative consequences.

Since the fall of the Taliban regime many women's rights defenders and recently Afghanistan's member of parliaments such as Fawzia Koofi have been demanding that the 30 percent of high positions in many sectors such as ministries, parliament must be given to the women. However, as our society lacks well-educated and well-informed women what will happen and what are the outcomes of such a demand? No doubt, that such suggestions are going to promote gender equality and women empowerment, but on the other side they are going to worsen the country's overall situation because of Afghan women's inefficiency at work.

As an Afghan female, being born in a Muslim and an educated family, I of course support gender equality, the women's right, the women's wide participation in government, in decision and policy making, yet what concerns me and often crosses my mind is the question that are we, Afghan girls and women, really qualified to work for the highest positions of the government while we do not have enough work experience and management skills? Even if we get the chance to participate in the leadership, will we be able to work effectively?

Looking through the works that have been done by our female politicians in the past 11 years, my personal answer to the above questions is "No". It is obvious that our government, especially sectors that women have been functioning in could have been way better, and efficient, if we had well-qualified authorities and staffs. With all the international donations, and opportunities that we had during the past 11 years, Afghanistan could have become a self-sufficient and productive country, if we did not have incapable, insipid and inefficient personalities working in the government.

In my above argument, I do not mean that only Afghan women lack higher education and management skills, in fact Afghan men do also lack the required skills that they must have. However, considering literacy rate according to the World Fact-book the literacy among Afghan men are three-times higher than Afghan Women (Male: 43.1%, Female: 12.6% { 2000}). Consequently, this problem of low level of literacy and education, in general, is one of the factors that has impeded the economic development and productivity of Afghanistan.

In short, I wish to emphasize that in order to have an efficient and productive government mechanism in Afghanistan, participation in leadership, in public and private sectors must be based on qualification, not gender. Furthermore, before recruiting and installing women in higher posts by the name of gender equality, our government ought to make sure that they are well qualified for the related positions and are equipped with the required skills. Furthermore, our government with the assistance of international society must focus more on women's empowerment through education, and put more effort in providing access to quality education, more scholarships and grants, high-quality universities, equipped dormitories. Above all, ensure safe and secure environment so that we could provide the society with well-educated, well-informed and wise women.

Nabila Moradi

Why Afghan Women Commit Self-Immolation?

Are you aware that one million people commit suicide every year? The rate of suicide is far higher in men than in women, with men worldwide committing suicide three to four times more than women. However in Afghanistan one specific form of suicide, self-immolation, among Afghan women are much higher in number than among Afghan men. Why Afghan women commit self-immolation more than men do is something which needs to be assessed. The purpose of this essay is to analyze causes of self-immolation among Afghan women. Self-immolation has almost always been used as a medium of protest. Knowing this, it makes easier to find about specific situations where women's needs are overlooked, their voices are not heard and they are oppressed in one way or another and as a result they have found no way but to protest in the most aggressive way. The most common causes of Afghan women's self-immolation are psychosocial consequences of war- in the form of family violence, poverty, drug addiction and illiteracy- forced and underage marriages, abusive in-laws, traditional customs which contradict new practices and lack of access to justice.

The most major cause of self-immolation among Afghan women is family problems. When interviewed most of the women who attempted to kill themselves in Afghanistan say they did so because they were unhappy with their lives and families and they want to make their husband and family pay attention to their problems. Some girls foolishly believe that pouring a bit of kerosene over their bodies will leave enough of a scar to send a message to their abusive families, hoping the burns will reward sympathy and eventually end the domestic abuse. This false hope usually ends up in the cost of their lives.

Another main reason which leads Afghan women into committing self-immolation is forced and unwanted marriage. It has become a regular practice among families to force their daughters into marriages. Because many parents fear for their daughters' safety, they are more likely to force their youngsters into early marriages to protect them from becoming the prey of criminals. In addition, extreme poverty causes many parents to impose underage marriages on their daughters. However even in the families where they are neither in an insecure situation to fear for their daughter's safety nor they are poor, a combination of misinterpretation of religion and local customs makes them believe women should get married as soon as possible.

Another reason behind why most Afghan women immolate themselves is that many women face abusive in-laws and suffer intolerable conditions at their hands. Obeying new rules, not continuing education or holding a job after marriage for women who spend many years struggling for those goals is not acceptable. Most cases which are covered by media today show that married women right after few months of their marriage immolate themselves to show their in-laws and the world that their daily life is like hell.

The regular immolation practice is an exported culture from neighboring countries. For instance the city of Herat, located in Western Afghanistan and a neighboring city of Iran, is in the province of Herat, which was viewed until recently as the province where the first cases of self-immolation were registered. The living standards in Iran are much better; therefore, when a family returns to Afghanistan, and a husband can no longer provide for his family, or beats his wife, the woman often sets herself alight. Therefore, the majority of self-immolation cases come from the districts of Herat. Suraya Daqiqi, head of women's affairs at the regional office of the Human Rights Commission in Herat in a press release has said that illiteracy, traditional customs and lack of access to justice due to insecurity have contributed to women setting themselves on fire.

Although Afghanistan's constitution and other subordinate laws such as EAW Law (Elimination of Violence Against Women Law) and international treaties ratified by Afghan Government protect women's human rights, the lack of rule of law and poor implementation of the law leaves Afghan women helpless. In most cases of violence against women, the one who has committed such an act against a woman is not held accountable. Homa Sultani, a researcher on women's rights at the AIHRC (Afghanistan's Independent Human Rights Commission), in their official online publication says: "There is a culture of impunity for those who push women to self-immolation and suicide". Another common way most of the victims of violence choose is fleeing their houses. Since fleeing from house was considered a crime -until few days back- and in case of getting caught the possibility to go to jail or be stoned in an informal court by elders threatened those women, they find it easier to get rid of their miserable lives.

Afghanistan may be the only country in the world where the rate of suicide among women strongly outnumbers that of men. Self-immolation will continue among Afghan women and remain unnoticed unless the Afghan government decides to implement the rule of law and provide Afghan women fair access to the judiciary system. Not only this but also raising families' awareness on consequences of their inhuman conduct towards women of their families can help decrease the occurrence of such tragic incidence also

YLF 2012 Generation

مجتمع رهبران جوان
Young Leaders Forum

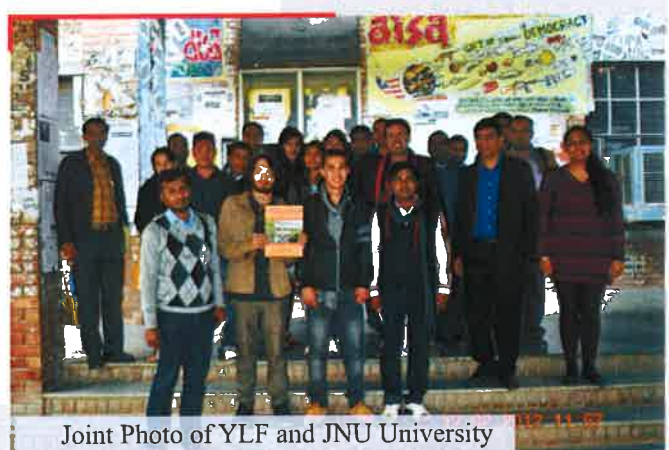
YLF Educational Trip India

Group Photo of YLF, India 12.03.2012 11:09

Interactive Session of YLF at Jamia Milia University 12.03.2012 14:22

Joint Photo of YLF and JNU University 12.03.2012 11:09

Visiting Indian Youth Congress 12.03.2012 10:08

Meeting FES Office, India 12.03.2012 10:19

Visiting Afghanistan Embassy, India 12.03.2012 11:00

Events & Discussions

Events, Discussions & Training

سپیدار

ما با جنازه ها همه بیدار مانده ایم
بیدار و سر به زیر، سر دار مانده ایم
شبها صدای تیر و سحرگاه، انفجار
تنها برای حادثه بیدار مانده ایم
اینجا فضا چه سرد و چه تاریک و وحشت است
در انتظار سرخط اخبار مانده ایم
بر هر طرف نظاره کنی پا شکسته ی ست
ما دلشکسته گان چه عذابدار مانده ایم

ضربه فنی

بعد از این ما وتو با شکل دگر ضربه زنیم
با گپ و منطق و فرهنگ و هنر ضربه زنیم
بگشاییم در مدرسه، دانشکده را
با کتاب و قلم و زیر و زیر ضربه زنیم
موشک و توپ، دگر قابل مصرف نبود
از ره تی وی و ایمیل و خبر ضربه زنیم
من و تو گر که به هم قول رفاقت بدهیم
به نشستین و برلین و قطر ضربه زنیم
با نوای غزل وساز، به درگاه حریف
سر شب تا به سحر، تا به سحر ضربه زنیم

در امتداد شوم حوادث چه سربلند
ایستاده همچو سرو و سپیدار مانده ایم
عمریست شیجراغ سیاهی ره شدیم
در عزم خود همیشه وفادار مانده ایم
ما از در نهایت شب حرف میزنیم
جنس ... و برسر بازار مانده ایم

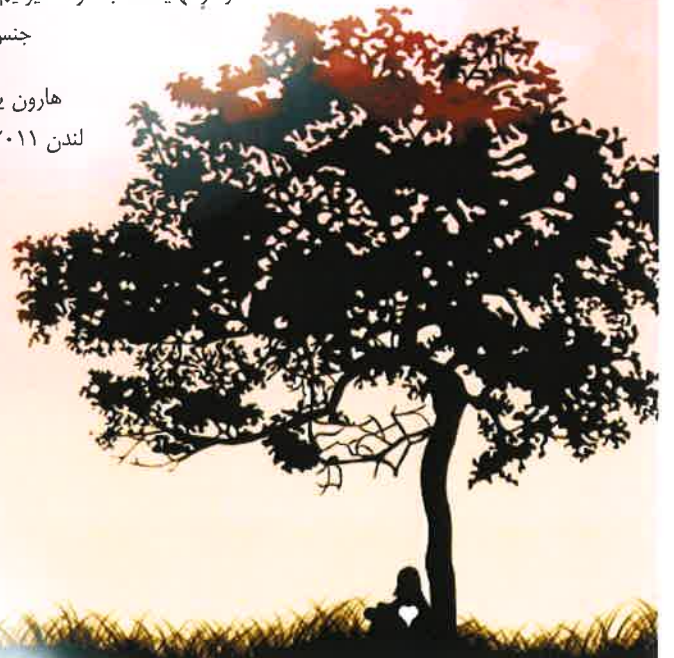
هارون یوسفی

لندن ۱۵۰۶-۲۰۱۱

هارون یوسفی

خداوندا!
قهری؟
ناراحتی...؟
آزرده ای؟
ما را ببخش...
خجالتیم.
روی سیاییم.
گنهکاریم.
عذر ما را ببیزیر...
انچه زجر این ملت بیچاره کشیده به درگاهت قبول کن!
ما شکسته ایم!
دیگرتوان به پا خستن را نداریم
ما را هدایت کن و مورد عفو قرار بده..
عبدالمعروف

افغانستان

ولې زه افغانستان نن، د پردو د جنگ میدان یم
دلته اوردی سرې لمبې دي، زما هرکلي کې جنگ دي
خو به داسی بی گونا زه، د پردو په سر قربان یم
د مودو راهیسې خدایه، خپل نفس ویستلې نه شم
ټول اندام می لولپه شو، ځکه شپه ورځ په فیغان یم
د نړۍ ملکونه خدایه، نن په کوم موج کې روان دي
لږ احساس ورکی پیدا کا، زه به څو داسی ویران یم
د نفاق واټن کړي لري، ما نه جوړ د مینې کور کړي
واړه ما باندې راټول کړي، د میرویس مومند ارمان یم

میرویس مومند

ملي قدرت

په رښتیا هغه ملت وي بختور
چې لري ملي نظام ملي رهبر

وي اصلي حاکمیت د خلکو لاس کې
حکومت وي د ملي قدرت مظهر

جامعه پخپله وي په ځان حاکمه
د عامه افکارو وي قوي اثر

نه تبعیض نه امتیاز وي نه تبری
په حقوقو کې وي خلک برابر

د هر چا اعتماد وي په عدالت
قوانین وي د هر چانه معتبر

آزادي دیموکراسي وي واقعي
خطر نه وي کرامت ته د بش

مخور مسلط نه وي په نظام
اهلیت او لیاقت وي مخور

سر او مال وي په امان فکر و نظر هم
زورور چې پکې نه وي پخپل سر

گلپاچا الفت

ایرانی برگزیده از اشعار مولانا

آدمی فربه شود از راه گوش
« جانور فربه شود از حلق و توش »

مثنوی

آدمی مخفی است در زیر زبان
« این زبان پرده است بر درگاه جان »

مثنوی

آزمودم مرگ من در زندگی است
« چون رهم زین زندگی، پابندی است »

مثنوی

آفت ادراک آن حال است و قال
« خون به خون شستن محال است و محال »

مثنوی

آنچه اندر آینه بیند جوان
« پیر اندر خشت بیند بیش از آن »

مثنوی

از پی هر گریه آخر خنده ایست
« مرد آخرین مبارک بنده ایست »

مثنوی

از محبت، نار نوری می شود
« وز محبت، دیو جوری می شود »

مثنوی

ای خنک آن را که پیش از مرگ مرد
مرگ تبدیلی که در نوری روی
« نه چنان مرگی که در گوری روی »

مثنوی

ای که تو از ظلم چاهی می کنی
« از برای خویش دامی می تنی »

مثنوی

این جهان کوه است و فعل ما ندا
« باز گردد این نداها را صدا »

مثنوی

پا تهی گشتن به است از کفش تنگ
« رنج قربت به که اندر خانه جنگ »

مثنوی

پیش چشم داشتی شیشه کی بود
« زان جهت عالم کبودت می نمود »

مثنوی

بیش مؤمن کی بود این قصه خوار
« قدر عشق گوش، عشق گوشوار »

مثنوی

تا که احمق باقی است اندر جهان
« مرد مفلس کی شود محتاج نان »

مثنوی

کی ره بگویی؟

همین چند روز پیش بود که در گیرودار و گدودیهای که درسوریه افتاده یک راکت ناغلطی یا با غلطی از خاک سوریه به خاک ترکیه فیر شد و باعث کشته شدن پنج انسان شریف، سه اتاق نشیمن و یک تشناب گردید. هنوز راکت به محل اثابت نکرده بود که امریکا، این لالای کلان، از آنسوی اقیانوس چنان بالای سوریه غر زد که گوش های ما در اینجا نزدیک بود بکشد. از یکی دو نفر کفید که همین اکنون درشفاخانه معیوبین جنگ بستر هستند.

امریکا صدای اعتراض خود را چه از طریق راد یوها و تلویزیون ها و چه از طریق روزنامه ها و دیگر وسایل اطلاعات جمعی و غیر جمعی و ضربی و تقسیمی به گوش و بینی و چشم همه رسانید و از شورای امنیت، این دوست دیرین خود خواست تا مساله را عادی و مسخره گی تلقی نکرده، با صدور قطعنامه ای، سوریه را که در حالت بزن بزن و بخور بخور است یک ققیایی محکم برداشته، راکت پران را به یک سال حبس ابد محکوم سازد تا دیگر در عمر پدر خود، نه تنها نام راکت، بلکه نام غولک را هم نگیرد.

ترکیه هم با داشتن مربی، آنقدر مربا خورد که تا حال از خوردن دست بر نداشته و ازدور، شب و روز حتا ساعت سه ونیم شب، جرت خود را به سوریه نشان میدهد.

از آن بگذر و این را بشنو:

چندین ماه است از سوی همسایه گک بی غرض ما!! پاکستان، مناطق جنوبی افغانستان با فیر راکت های بی پس لگد و پیش لگد و نیمه لگد، ویران و مردم نازنین ما شهید، بی خانه و نالان و سرگردان و پریشان و به تاوان شده اند. این در حالیست که بیش از یکصد و پنجاه هزار سرباز اجنبی از چهل و پنج ونیم کشور جهان برای حفظ به اصطلاح خاک، ناموس و زمین های کوکنار ما، بدون اجازه و ما و شما و حتا بدون اجازه ماما قدوسم در ملک ما تشریف فرما شده اند.

امریکا وناتو که خود در کشور ما مهمان ناخوانده هستند، حرف مردم عادی، وزارت دفاع، والی و شاهدان اصلی را قبول نمیکنند و میگویند که همه شما بد میکنید و گه میخورید. نه راکتی آمده و نه فلخمانی!

این موضوع اصلاً به صورت جدی نه در داخل کشور، نه در خارج کشور و حتا، نه در تانزانیا که به آن کشور هیچ ارتباط ندارد مطرح نشده.

به نظر من، نماینده گک ما در سازمان ملل هم از کار و بار روزمره خود فارغ نشده تا دامن این مساله را نیز بلند کند.

عقل من در این مورد قد نداد. عقل شما چطور؟

هارون "یوسفی"

Recruitment Criteria for Female Presenters in Afghanistan Visual Media: Talent and Professionalism versus Beauty and Appearance

Mrs. Marina Zaffari:
Member of YJF and Presenter of Political and Cultural
Programs for the Tolonews

Media had significantly improved during the past ten years, while Afghanistan government count this success as one of its main achievements. Media had a principal responsibility present people of Afghanistan different from the Taliban and extremists. On the other hand, the growth is seen in numbers not in the quality of their programs. Among more than 45 television channels that are having broadcasts currently, few of them run shows that are essential depending on the main needs of the society. However, different varieties of shows broadcasted have foreign roots or copied directly from abroad which might not culturally be acceptable in Afghanistan.

In fact, as a positive side of the issue, the youth makes up the largest number of employees of the television channels in except for National Radio Television of Afghanistan (RTA) where leadership is stuck in the hands of few old bureaucrats. Two issues are considered fundamental in relation with the proliferation of media. The first one, which is positive one, is the employment generation through these channels. Since unemployment turned to raise a serious social problem, particularly for youths, visual media any other media branch; written and oral paved the way for young generation to get jobs. The second one, which is also the negative one, is the programming style in a sense that the shows produced by youths are free of a message to the society presented in poor quality that hardly influences the viewers' perceptions of life. So that, the useful energy of a large number of employees is wasted in media, otherwise, they could have used their professionalism in the right way if given right opportunities to them.

In 2001, it was difficult to find a female presenter for any television, because, only the National Radio Television of Afghanistan had nationwide broadcasts. Female presenters were mostly appearing in serious shows like daily news services at this time. With the rise of private television channels, a change took place in Afghanistan media outlets as more young women appeared in television screens. Most of them were young girls hosting entertaining shows with a great difference from the previous trend in RTA. For instance, in the National TV, the staffs had no authority to broadcast female singers' songs, especially those without scarf. But, now young women are invited and encouraged widely not only to anchor or host music and entertaining programs for which they should talk about songs, receive music proposals from audience (in live shows) and to comedy. At the few first years, people were shocked of such programs, where girls unconventionally surprised people by anchoring such programs.

Recently, a big negative change has taken place in Afghanistani Televisions, which is attempting to cover up their weakness by hiring more good looking and beautiful female presenters on the TV screens. This from one side negatively projects women as presenters of not serious programs; moreover, it encourages women not to focus on the content but on their appearance on screen that has immensely created insecurity among presenters of cultural and political shows. Furthermore, as explored, now adays, mostly the aim is presence of women rather than their active function and position. In many cases, female presenters have just duty of verifying their male colleagues by using the popular widely used expressions. For example "yes you are right"; or "definitely" and "really", and at the meanwhile they are advised to speak slowly as well.

In other words, like any other field of work, women presence is symbolic and with prejudice. Simply put, women within a community of conservative men monitored according to sets of norms that are also masculine. Females do not host political shows and debates, though some of the news presenters are women, who just read the news from the prompter in the same way as books or other articles are read. Therefore, women's potentials are heavily diluted.

The causes of the current situation can be outlined in three main reasons. The first and the prominent reason is the increase in the number of amateurish unpaid women who are incompetent for the position of a presenter, but are hired for economic reasons. Though, this is common among young males and females, but due to the symbolic pro-gender equality policies of media productions in the country, mostly females who are willing to appear in TV screen and dream to become famous are given priority. These women are not delicate regarding their decisions and are not capable, as their tasks require; therefore, it misrepresents women that has great negative impact on people's view of female presenters. The negative impact is as such that women dreaming to become presenter in the future are stigmatized by the family and society.

Second reason relates to the TV channels where the expectation from women is not more than just a figure of beauty to enlarge the number of viewers. It is certainly to abuse women that obviously shows discrimination against women. TV channels are not supposed to hire women for a greater purpose, but to use them as commercial tools, and to multiply the number of their audience. Sometimes, the purpose of hiring a young woman is vague and unclear that for which program they will be used and whether they become presenter or producer is a mystery, but not as such if they were not beautiful which is not the case. For instance, while announcing the ad for female presenters, qualification is not needed, even if she is not graduate but certainly beautiful will get the position. Therefore, unfortunately, the aim is not to hire qualified and talented presenters.

The third reason lies on absence of self-confidence in women. They are mostly satisfied with the position that they hold, for the moment, and do not bother themselves to think further. Spontaneously, women feel that they must not talk too much when there is a man besides them or they cannot get the responsibility of very important political shows or a social show where women presenters must talk fluently about social issues.

In conclusion, women's roles in visual media of Afghanistan will be graceful when women firstly start to believe in themselves and awaken the potential that they own. As a matter of the fact, hardship can be found in any profession and facing them by enhancing your capacity and working professionally is necessary for the better performance and fair competition. Media activities are very new in Afghanistan, and outdoor duty of women in television channels, appearing on screens is still obnoxious for the majority of people. Only women can change this perception by dedication. Moreover, the recruitment policies of television channels should undergo heavy transformation in a way that the focus on beauty and appearance should be replaced with talent, professionalism, language fluency, and knowledge of the issue. Only women can resist against norms created for them by their fellow male seniors.

آزادی اقتصادی زنان

با دریغ باید گفت که زن در کشور ما زیر پاشنه های سنگین استبداد نفس میکشد و از نابرابری در همه عرصه های زندگی رنج میبرد و متأسفانه اکثریت مطلق آنان در شرایط بسیار بد زندگی را سپری میکنند، این موجود توانا که همیشه سعی شده کم توان تر از مردان نشان داده شود نه تنها برای ادامه حیات به زاد و ولد (که گاه برایش مرگ اور است) میپردازد، که در سایر امور نیز دوشادوش مردان به تولید و سهم گیری در کارهایی چون : قالین بافی، سوزن دوزی، مرغداری، مالداري، زراعت، لباس شویی، نان پزی و ... پرداخته و بر جسم خود فشارهای فراوان جسمانی را متحمل میشود. واضح است که بخش عمده صنایع دستی در کل کشور کار زنان است، زراعت نیز در کشور بدون سهم گیری زنان ممکن نیست، چرخ زندگی فامیلی همیشه توسط زنان به حرکت در می آید و دیده میشود که این همه کار و کوشش و زحمتکشی در آخر وقت از جانب مردان خانواده ها به هیچ گرفته میشود، اما به راستی چرا چنین است؟ شاید چون در آخر ماه این همه تلاش، درآمد ملموسی به دست نمی دهد و اگر هم حاصل میشود چون محصول کار زنان، توسط مردان به بازار برده شده و به پول تبدیل میشود، در نتیجه زنان باز هم برای ادامه حیات مادی شان دست به دامن مردان باقی میمانند و در نهایت این وابستگی زنان در اقتصاد کشور، شرایط زندگی او را به گونه ای محک میزند که باید مثل انسان آزاد باشد و یا مثل یک برده مفید، به زندگی ادامه دهد. البته این همه با توجه به نگرش جامعه مرد سالار افغانی صورت میگیرد که زنان را نه تنها در مساله ی اقتصاد بلکه در بسیار موارد دیگر هم دست کم میگیرد.

از سویی دیگر ناگفته پیداست که نیمی از اجتماع ما را بانوان تشکیل میدهد و در چنین وضعیتی هر گاه زنان در درآمد زایی، مشارکت و فعالیت نداشته باشند برای خودشان، خانواده و جامعه زیان اور خواهد بود. با نگاهی به آنچه گفته آمد، همه نیک میدانند که در دنیای امروزی بدون مشارکت نیمی از پیکره جامعه نمیشود راه پیشرفت و ترقی را در پیش گرفت و اگر دست توانمند زنان در تولیدات مادی شریک نباشد چرخ اقتصاد در یک جامعه خواهد لنگید و به باروری نخواهد انجامید، چون واضح است که اگر نیمی از جامعه به کار و تولید بپردازد و کل جامعه حاصل کار و کوشش آنان را به مصرف برساند، در این چنین جامعه ای نباید انتظار بیرون رفت از بدبختی را داشت. بناً اگر به استقلال اقتصادی زن فکر نشود عملاً نصف جامعه را به فقر دعوت کرده ایم، که رهنمای جامعه نه به سوی توسعه که به سوی سقوط خواهد بود.

بنابراین نمی توان از ضرورت اشتغال زایی زنان چشم پوشی کرد و باید در قلمرو رشد اجتماعی، فرهنگی و توسعه اقتصادی به نقش زنان ارج گذاشت، زیرا از جمله شرایط بهبود وضعیت کنونی جامعه افغانی، اشتغال بانوان در مشاغل اجتماعی، فرهنگی، اداری و اقتصادی است و در این میان هدف از آزادی و یا استقلال اقتصادی زنان به طور مشخص توانمندی زنان به دسترسی به امکانات اقتصادی و نیز استقلال در استفاده از درآمد خودشان است. متأسفانه زنان جوان با وجود مبتلا بودن به فقر و نداشتن اقتصاد خوب نمیتوانند به کارهایی بیرون از خانه به دلیل رسوم و عنعنات ننگ افغانی بپردازند و زنان پیر هم به خاطر عدم توانایی شان نیز عملاً کار نمیتوانند انجام دهند.

اما با وجود همه این موانع و نیز اهمیت موضوع مورد بحث، آیا رهایی از وضعیت یاد شده به زودی متصور است؟ ناگفته پیداست که در این میان باور های نادرست، سنت های ناپسند، قضاوت های ناعادلانه و... از چالش های فراروی زنان هستند. بدون شک بیرون رفت از چنین وضعیتی نیازمند به مهیا ساختن پیش زمینه های فراوانی است، از جمله باید روی اذهان مردم کار صورت گیرد تا جایگاه واقعی و قانونی زنان مورد قبول همگان واقع گردد تا سپس حمایت و دفاع از آنان مفید و مثمر ثمر تمام شود، در کنار این خود زنان نیز باید به خود آگاهی برسند و از پذیرش سنت های ناپسند و تحمیلی آگاهانه سر باز زنند و بدانند که آنان برای پیشرفت و پیشبرد امور انسانی فقط منحصر به چارچوب خانه خلق نشده اند و میتوانند مانند مردان در بیرون از منزل به کار و فعالیت بپردازند. پیداست که در اثر دستیابی مساویانه زنان و مردان به وسایل ارتباط جمعی، رشد زندگی شهر نشینی و نیز گسترش میزان تحصیلات است که سنت های من درآوردی که قریب به اکثریت شان فاقد اصالت بشری و انسانی اند، از جامعه رخت بر بندند و فضای نوین و پیشرفته ای ایجاد گردد. مردان باید از نقش زنان در زندگی به عنوان یک همدست و همکار آگاهی یابند و به آیین باور برسند که تا زمانی که زنان زندانی زندان خانه اند و مردان زندان بان (چون هر دو در زندان اند) لذا باید این زندان از ریشه نابود گردد و فقط آن زمان است که در چنین جامعه ای ترقی و پیشرفت ممکن خواهد بود. در کنار این همه، بر دولتمردان است تا خود را مکلف بدانند به رعایت آنچه در قانون به عنوان حق و حقوقی برای زنان آمده است. در حالی که در واقع ما شاهد هستیم که زنان اکثریت مطلق دولتمردان امروزی در هیچ کار اجتماعی شرکت ندارند، پس با این وجود آیا انتظار حس همکاری در ساختن یک فضای برابری زن و مرد از چنین کسانی انتظار بجایی خواهد بود؟ زمانیکه شاه امان الله خان اصلاحات اجتماعی آش را وارد میدان ساخت، اولین آغازگر بیداری زنان، ملکه ثریا بود، اما در وضعیت فعلی که مردان زیادی از دولتمردان، تحلیل گران، نویسنده گان و منادیان حقوق بشر، در ظاهر از چنین امری دفاع میکنند چون از درون به این امر باور ندارند آفتاب و مهتاب را هنوز یارای دیدن روی زنان شان نیست! مقوله اخیر جای پردازش بیشتر از این را دارد که فعلاً در این نوشتار مراد ما نیست.

گفتنی است که در شرایط کنونی عده ای از زنان به جایی رسیده اند که در خارج از خانه و بدون برخورد مردان به کارهای اجتماعی و مخصوصاً اقتصادی بپردازند که زنان تجارت پیشه، زنان ژورنالیست، زنان معلم، فعالین اجتماعی، زنان مامور، کارمند و... درین عرصه قرار دارند و البته چون این حرکت محدود به کابل و بعضی شهرهای بزرگ دیگر است، برای پیشرفت زنان هرگز کافی و بسنده نیست. و برای اینکه زنان به آزادی واقعی اقتصادی برسند، باید به کار در بیرون از خانه بپردازند و از نظر فرهنگی هم جامعه به جایی برسد که بی آنکه کسی در انتخاب زن و مرد برای کاری نظرات شخصی خود را دخیل بسازد فقط با معیار شایستگی و لیاقت به انتصاب شخص مورد نظر اقدام کند. در کنار این امر مصونیت کاری ای که برای مردان وجود دارد باید برای زنان هم به وجود بیاید در این صورت است که میتوان ادعا کرد که تا حدی شرایط کاری برای زنان هم مساعد شده است، چیزیکه شاید در اولین مراحل آن قرار داشته باشیم. البته میتوان ادعا کرد که زنان تا حدی از زمان برپایی دولت انتقالی تا کنون توانسته اند حضور خود را در تولید و اقتصاد جامعه به اثبات برسانند پس با خوشبینی میتوان اظهار داشت در صورتی که این شرایط همچنان ادامه یابد و این زنان پیشرو، با عزم و اراده محکم به جلو حرکت کنند تغییرات مهمی در این عرصه رو نما خواهد گردید.

اما با وجود این باید بر سرگذشت تلخی که شاید فراروی راه زنان خواهد آمد فایق گشته و بسترپنداشت های ناهنجار و ناهموار را برچید:

این ملت من است که دستان خویش را

برگرد آفتاب کمر بند کرده است

این مشت های اوست که میکوبد از یقین

دروازه های بسته تردید قرن را

دلیل گرایش جوانان به مواد مخدر:

طبق امار جدید از منابع رسیده گرایش جوانان به مواد مخدر در طول تاریخ افغانستان بی سابقه بوده است. متأسفانه امروز ما شاهد ازدیاد گرایش جوانان به مواد مخدر هستیم که نمونه های وافر آن در شهر کابل می باشد: دریای کابل و زیر پل ها و خرابه ها به چشم می خورند و هر شهروند مسئول و با احساس را متأثر می کند و به فکر و می دارد که علل ازدیاد آن چه می باشد؟ آیا این مشکل را چطور دولت مردان حل و فصل خواهد نمودند؟ وظیفه مایان به حیث یک شهروند فعال و مسئول در قبال این بیماران چه خواهد بود؟ سوالاتی است که انسان از خودش می پرسد عاقبت اینان چه خواهد شد؟ و اگر راه کاری برای بیرون رفتن از این معضل پیدا نشود به یک ناهنجاری و معضل اجتماعی گسترده ای تبدیل خواهد شد که دامنگیر اکثر خانواده های شهروندان افغان خواهد گردید. ولایات مختلف افغانستان نیز که از این معضل رنج میبرند این سوغات شوم و بلای خانمانسوز دامنگیر آنان نیز شده است عوامل عمده گرایش به مواد مخدر را به دویخش دسته بندی میکنیم. اول عوامل بیرونی (سوغات کشورهای همسایه بلخصوص کشور ایران) میباشد که حاصل دوران مهاجرت است دوم عوامل داخلی که موارد بسیار مهمی هستند و باید به آن به طور فشرده پرداخت

بیکاری یکی از عوامل می‌باشد که جوانان روی به مواد مخدر می‌آورند در این زمینه دولت باید تمام توان خود را متوجه اشتغال زایی نماید و پول‌های کمک شده کشورهای کمک‌کننده را در زیر بنای اقتصادی یعنی ایجاد فابریکه‌ها کارخانه جات کوچک و بزرگ سرمایه‌گذاری نماید یکی دیگر از عوامل گرایش جوانان به مواد مخدر نبود فضای تفریحی سالم و نبود فضاهای ورزشی در کابل و ولایات افغانستان می‌باشد دولت باید مراکز تفریحی و محیط سبز را برای اوقات فراغت جوانان محیا نموده تا جوانان بسوی این تفریگاه‌ها رجوع نموده و از مواد مخدر به عنوان سرگرمی و تفریح دوری‌گزینند یکی دیگر از عوامل گرایش جوانان به مواد مخدر عدم زمینه تحصیلات عالی می‌باشد.

یعنی جوان بعد از فراغت دوره تعلیمی لیسه بخاطر موفق نشدن در امتحانات کانکور بی نتیجه ماندن در پشت دروازه‌های دانشگاه بی سرنوشت گشته و به طرف بازار آزاد کار سوق شده و سرخورده از تعلیم و تحصیل میشود که عواقب آن بخاطر شگست بطرف استفاده از مواد مخدر دچار می‌شود و به یک مشکل حاد اجتماعی تبدیل گردیده است موردی دیگری که میتوان به آن اشاره نمود مشکلات و اختلافات خانوادگی مثل ازدواج‌های اجباری و پدیده فرار از منزل می‌باشد و در عاقبت گرفتار باند‌های مافیای مواد مخدر و مورد سوء استفاده آنان می‌گردد و بعداً آنان را آلوده به مواد مخدر می‌کنند.

دلیل مهم دیگر که باید توجه نمود عدم آگاهی و سطح سواد پایین و فرهنگ ضعیف آشنای با اضرار مواد مخدر می‌باشد. که این رسالت عظیم بر دوش رسانه‌های صوتی تصویری و چاپی، و سیاست‌های وزارت اطلاعات و فرهنگ می‌باشد تا جامعه را به تمامی زاویه‌های اضرار آن آگاهی داده و از پرتگاه مرگ حتمی نجات بخشد.

موضوع دیگری که باید متذکر شویم کشت و قاچاق و ترانزید مواد مخدر در کشور مان می‌باشد که امروزه به یک مشکل بین‌المللی تبدیل شده و یک منبع پردرآمد برای جنگجویان القاعده و طالبان گردیده است. روی این ملحوض جوانان نیز از این بلای خانمان سوز درامان‌نمانده و گرفتار آن می‌گردد.

وظیفه دولت در قبال ایند و معضل اجتماعی این می‌باشد تا جوانان را از دست آفت هر دو بلا ی افیونی که مواد مخدر و طالبان باشد نجات بخشد و جامعه را بسوی آبادی و سربلندی رهنمون گرداند.

وزارت خانه ای در کابینه دولت افغانستان به نام مبارزه با مواد مخدر بیش از آنچه که باید در زمینه محو مواد مخدر کار و فعالیت می‌کرد متاسفانه به فساد اداری مانند سایر وزارت خانه‌ها دچار بوده و آست ولایات ناامن مناطق جنوبی کوچکترین تغییرات مثبت از لحاظ محو مواد مخدر صورت نگرفته است باید در زمینه استراتژی‌های کوتاه مدت و بلند مدت مناسب شرایط کشور و فرهنگ افغانی برای محو مواد مخدر و جلوگیری از آغشته شدن جوانان صورت بگیرد.

به امید روزی که شاهد محو کلی این پدیده شوم در کشورمان بوده باشیم .

منیره عزیز

AFGHAN CRICKET TEAM

Afghan cricket is the team that represents the country of Afghanistan in international cricket matches .

Cricket has become the top sport in the war-ravaged country in the last three years. Historians believe that cricket was introduced to Afghanistan in the 19th century by British troops during the Anglo-Afghan wars , but it developed tremendously in the 1990s when Afghanistan refugees returned from Pakistan .

The Afghanistan Cricket Board was formed in Pakistan in 1995. They continued to play cricket on their return to their country.

Like all sports cricket was originally banned by Taliban , but cricket became an exception in 2000 (being the only sport in Afghanistan to be approved by The Taliban). And the Afghan Cricket Federation was elected as an affiliate member of the ICC the following year , and this brought international media attention to Afghan cricket .

They played in two Pakistan tournaments in 2003, winning their first match that year. They began playing in Asia regional tournaments in 2004 , finishing sixth in their First ACC Trophy . More success began in 2006 when they were runners-up to Bahrain in the Middle East Cup and beat an MCC side featuring former England captain Mike Gatting by 171 runs in Mumbai. Gatting was dismissed for a duck.

They toured England in the summer of 2006 , winning six out of seven matches , They finished third in the ACC Trophy that year, beating Nepal in a play-off match.

They won their first tournament in 2007 sharing the ACC Twenty20 Cup with Oman . In 2008 they finished third in the ACC

Trophy Elite tournaments and won a second consecutive WCL tournament.

They then took part in the 2009 ACC Twenty20 cup in the United Arab Emirates, won all five of their matches , in semi final they defeated Kuwait by 8 wickets , in the final they met the hosts, the United Arab Emirates, whom they defeated by 84 runs.

The teams intercontinental Cup campaign continued in 2010, with wins over Ireland, Canada, Scotland and Kenya.

They also won the ACC Trophy Elite tournament in Kuwait , beating Nepal in the final .

Zakheer Khan former President Afghanistan Cricket Board , also the Finance minister in the Hamid Karzai -led government, says :

"CRICKET IS UNITING NATION ! Even President Karzai watches the match and wish the team well . Across the country 80-90% of the kids watch the game as this is a big occasion for our cricket . No other thing unites Afghanistan like cricket . Cricket becomes an example of progress in other areas as well . Even with little peace in our country we have achieved this much in cricket . We can achieve more "when there is a will there is a way" , with the support of the people".

"And we want to build three more stadiums in the next two years . We are also building academies and if it all becomes a reality then hopefully we want to stage our own league in 2012 " said Zakheer Khan .

Cricket is the love of the Afghan people . On the street you can see kids playing , there is no other sport which mobilises the people , neither politics nor any other event , neither the reconstruction, there is nothing which can match Cricket .

Afghanistan cricket Board chief executive Hamid Shinwari says :

" Beside support from the Asian Cricket Council (ACC) and the International Cricket Council (ICC)his country needs technical help from the top countries .

The support of the ACC and ICC is very helpful in developing the game in Afghanistan but we expect more from the world because Cricket is more from than a game in Afghanistan . It gives hope to millions of people in our country and we want to improve in this game.

our team is doing well at international level . You can see that we are doing better than some of the full members and we have the capacity to do even Better " .

Most popular player of Afghan Cricket Team are Nawroz mangal (captain) , Nabi Esakhel , Shapoor Zadran , Dawlat Zadran , Mohomad Shehzad Mohamadi ,Isghar Stanakzai , Sami Shenwarai , Hameed Hassan , Gulbudin Naib , Shafiqulla Shafiq , Jaweed Ahmadi , Izatullah Dawlatzai .

Futher matches in the 2013 : Against Scotland , Namibia and Kenya !

By Maryam Naseri

Equality between Men and Women Is Not Just A ‘Women’s Issue’

Javeed Ahwar

Men and women’s equality as an essential academic discourse within the gender studies attracts many scholarly works from a couple of centuries. It is notable that gender equality discerns men and women’s equality falling in a hetero-normative line from that of LGBT that primarily rejects the gender binary. LGBT discussions are not included in this paper, and we will only focus on men and women’s equity. For the purpose of simplification, in this paper an effort made to divide the academic debates surrounding the topic into inclusive and exclusive women and men’s equality approaches. The inclusive approach recognizes the productive role of men in gender equality struggles and its supporters are optimist about men’s contribution, while the exclusive approach defines men as troublemakers to be fought against and its followers are nihilist about men’s voluntary cooperation. In the following paragraphs, the differences between inclusive and exclusive approaches discussed with their pros and cons.

Firstly, radical feminists’ arguments concentrates on a presumption that men are benefiting from gender inequality, particularly women’s inferiority in the work environment and at home. They claim that men oppressed women for centuries and history is evident about it. In this sense, no man will take part in the equality struggles for the fact that their freedom to practice their rights has not been disturbed. In this view, equality movement is a woman movement to taking women’s rights from men. In addition, radical anti-feminist groups consider women and men’s equality as a political project depowering men summarized in replacement of men by women in the working place and challenging men’s role at home. Consequently, men do not voluntarily participate in this process. For instance, supporters of this approach contend, “The first step in positively engaging in the creation of gender equity, equality and justice is for men to acknowledge that, in essence, over hundreds of years, men have been advantaged to the negative cost of women.”ⁱ Another report adds, “Men see gender justice and meaningful gender integration as a threat to their status and conferred privilege. Men feel that they have little to gain and everything to lose.”ⁱⁱ The opponents of this thought – the followers of inclusive approach are adopting future oriented approaches not discussing the past very often. They consider men’s contributions as an essential part of this process and they do not look at men as a violent, non-cooperative and troublemaker but good complementing partners. Criticizing the followers of exclusive approach, a study in Australia and the UK shows that the programs targeting men as perpetrators are hardly successful because of the low participation of men less than 35 percent. From psychological point of view, it has great negative on men calling them cruel, disrespectful

to women and perpetrators and such it damages their eternal inspiration to cooperate with women in this movement.

Secondly, followers of the exclusive approach are strongly pro-sexual identity and deal with women needs as universal. In this approach, women all over the world should fight for their rights to vote and to be elected, economic independence, equal decision-making authority and so on. For instance, they believe, “Achieving economic independence for women has been at the core of the vision for gender equality across the globe.” In this sense, a woman in the USA shoulder to shoulder with a woman in Rwanda should obtain economic independence; But how? The answer to it can implicitly be understood – pure women movement against men. In opposite, supporters of the inclusive approach believe that sexual identity does not matter very much. For instance, they argue, “The reality of the human being is his or her soul; and the soul, we firmly believe, has no sex. Men and women exhibit physical differences that undeniably influence some aspects of how they experience the world. Yet, in their essence, in their qualities and potentialities, in those aspects that make human beings human, men and women are without distinction.”ⁱⁱⁱ Furthermore, in a report criticizing the exclusive approach it is pointed out that the differences within women as a group should not be undermined. The report adds, “An effective gender equality agenda must recognize and illuminate the particular disadvantage faced by different groups of women, just as it must address the shared experiences of women as a whole.”^{iv} Another resource adds, “Gender inequality is pervasive—it cuts across all issues and, hence, affects us all every day, in everything we do.”^v Therefore, considering women as a homogeneous group with common needs and visions and men as their adversaries is not realistic.

Thirdly, radical feminists supporting the exclusive women and men’s equality approach do not believe in voluntary participation of men and insist on forceful inclusion of them as perpetrators informing them not to continue it further. For instance, Mr. Kaufman believes “Men are the gatekeepers of current gender orders and are potential resistors of change. If we do not effectively reach men and boys, many of our efforts will be either thwarted or simply ignored.”^{vi} In his sense, the effective way to get men listen to you is the lawful enforcement measure compelling men to admiring equality. He adds, “Unless men’s practices, attitudes, and relations change, efforts to promote gender equality will face an uphill struggle.”^{vii} The opponents of the exclusive approach adds, “Our task is to consider men and boys not just as beneficiaries of women’s work or holders of privilege or perpetrators of violence against women, but also explicitly as agents of change, participants in reform, and potential allies in search of gender justice.”^{viii} Some adds, “Individuals and groups compete with one another in pursuit of narrow self-interests. Insecurity and violence are commonplace. Rather, women and men must work shoulder to shoulder as they apply spiritual principles to the construction of a new social order characterized by justice, peace and collective prosperity.”^{ix} From this viewpoint, both women and men can be selfish and interest seekers, but it is important to make then work for justice and against inequality.

Fourthly, the exclusive women and men’s equality approach is about women empowerment. Additionally, they consider men as a negative part of the process resisting against women. For instance, they believe, “Men are unavoidably involved in gender issues. Most immediately, men (or more accurately, specific groups of men) control the resources required to implement women’s claims for justice.”^x Supporters of this approach argue that equality is a women’s issue, and men are not interested in it. However, followers of the inclusive approach argue, “Excluding

men from work on gender relations can provoke male hostility and retaliation.”^{xi} Furthermore, they argue for inclusiveness of women and men’s equity as “is not only a question of diversity and social fairness; but also a precondition for meeting the objectives of sustainable growth, employment, competitiveness and social cohesion. Investing in gender equality policies pays off in terms of higher female employment rates, women’s contribution to GDP, tax revenues and sustainable fertility rates.”^{xii}

In conclusion, followers of the pro-radical exclusive approach do not recognize men as partners with inspiration for equity. For them, equity and equality is a women’s issue in which men are challengers of the equality movement and that equality will not benefit men, as they will lose their advantages hold by them. In addition, they do not recognize diversity among women and the fact that women are also individuals who wants to obtain power like men. The inclusive approach firstly admits that men and women are sharing the same identity of being human. For the followers of this approach, men and women are partners for the equality movement and that the equality is not a woman’s issue. From this viewpoint, men are also suffering from inequality as not every man is having equal access to rights, opportunities and resources. Moreover, men get the love and respect from their families only if they admit the equal rights of women and men. In inclusive approach, men like women are suffering from different types of discriminations based on class, race, age, ethnicity, religion and so forth. At last, I recommend governments and NGOs not to deal with the political aspects of equity very much but with the societal and emotional aspect of it. For that, it might be technically productive to use the term ‘justice’ instead of equity as it carries deeper message to readers.

گزارش سفر هشت روزه اعضای انجمن رهبران جوان به کشور دوست هندوستان

ایجاد انجمن رهبران جوان افغانستان یک ابتکار با اهمیتی است که طی سالیان اخیر توسط دفتر FES در این کشور راه اندازی شده است.

گروه انجمن رهبران جوان نمل (2012) با مشارکت ۲۵ تن از پسران و دختران جوان که اکثراً محصلین و فعالین جامعه مدنی اند گرد هم آمده اند تا با فراگیری و شریک سازی مسایل حاد سیاسی و اجتماعی کشور ظرفیت و مهارت های لازم را برای دادخواهی روی نیازهای میرم اجتماعی و اصلاحات سیاسی در کشور فراگیرند. گروه از همکاری ها و توجه لازم بنیاد فریدریش ایبرت (FES) در افغانستان بهره مند بوده و فعالیت های شان را مروهون آن می دانند.

چنانچه اخیراً بتاريخ ۲۵ نوامبر سال روان گروه مذکور جهت یک بازدید دوستانه، انجام ملاقات ها، تبادل افکار و نظریات برخی نهادهای فعال مدنی کشور هندوستان، شخصیت ها و نهادهای سیاسی آن کشور عازم دهلی گردیدند.

گروه در جریان اقامت خود در دهلی با برخی نهاد های مطرح مدافع حقوق جوانان در کشور هندوستان و نهادهای مدنی آن ملاقات های را انجام دادند.

که قرار نیل مختصراً به هریک از این بازدیدها و ملاقاتها تماس گرفته می شود:

۱- ملاقات با بنیاد فریدریش ایبرت (FES) در کشور هندوستان (۲۶ نوامبر)

اعضای انجمن رهبران جوان هر یک عبدالمعروف غیاتی، سلیم سهراب، محمد خالد رامزی، یوسف واراسته، عارف تیازی، محمد قیس عاطفی، مریم ناصری، شمانیل شریفی، نیبله مرادی، شبنم ناصری و احمد نجفزاده با دو تن از مسؤلین بنیاد فریدریش ایبرت (FES) در افغانستان هر یک داکتر احمد فواد فرزند هماهنگ کننده پروژه ها و احمد جلیل مسؤل اداری بنیاد در افغانستان در نخستین روز سفر خویش از دفتر بنیاد فریدریش ایبرت (FES) در هندوستان بازدید به عمل آوردند.

در آغاز جلسه خاتم سارا هیس هماهنگ کننده پروژه های بنیاد فریدریش ایبرت در هندوستان اعضای رهبران جوان را به هند و به دفتر بنیاد FES خوش آمدید گفته و سپس اعضای رهبران جوان با گرداننده گی داکتر احمد فواد فرزند هریک به معرفی خویش پرداختند؛ بعداً خاتم سارا هیس روی پیرامون اوضاع اجتماعی، اقتصادی، پیشرفت ها و چالش های هند صحبت نمود، و در اخیر با سوالات و پیشنهادات هر دو جانب جلسه خاتمه یافت.

۲- بازدید و ملاقات از دفتر مرکز جامعه مدنی هندوستان (۲۶ نوامبر)

نهاد های جامعه مدنی در هر کشور نقش ارزنده نی را ایفاء مینمایند به همین سبب تیم انجمن رهبران جوان خواستند تا ملاقاتی را با یکی از نهاد های جامعه مدنی هند داشته باشند که خوشبختانه این ملاقات در (۲۶ نوامبر) روز دوم سفر تیم منکور در دفتر مرکز جامعه مدنی یا (Center for Civil Society) صورت گرفت، در نخست، جلسه توسط محمد خاك رامزی عضو انجمن رهبران جوان با به معرفی گرفتن اعضای انجمن رهبران جوان افغانستان و تشریح هدف سفر به کشور دوست هندوستان آغاز گردید. متعاقباً بیشالی بومجان هماهنگ کننده پروژه های دفتر CCS هندوستان بحث را روی پیرامون اوضاع جامعه مدنی در هندوستان، نقش حکومت، نقش جوانان در جامعه مدنی و مشکلات جامعه مدنی آغاز نمود که به سوالات هریک از اشتراک کننده گان پاسخ ارائه نمودند.

در پایان بحث خانم بیشالی بومجان همه را به انجام یک نوع بازی خیلی جالب و آموزنده دعوت نمود که با مشارکت اعضای انجمن رهبران جوان صورت گرفت در اخیر دستمالهای که متشکل از رنگهای پرچم ملی افغانستان بود برای خانم بیشالی و همکاران وی توسط داکتر احمد فواد فرزند و محمد خالد رامزی به گونه تحفه پیشکش شد.

۳- ملاقات با اتحادیه محصلین افغان مقیم هند (۲۷ نوامبر)

تیم رهبران جوان با ریجر (تحقیق)یکه از قبل با خود داشتند میدانستند که محصلین افغان مقیم هندوستان با مشکلات و چالشهای بی شماری روبرو اند به همین سبب تیم خواست تا ملاقاتی را با اعضای اتحادیه محصلین افغان داشته باشند که خوشبختانه این ملاقات در روز سوم اقامت تیم در هندوستان صورت گرفت، بعد از معرفی با همدیگر جلسه توسط تیم انجمن رهبران جوان و بحث پیرامون مشکلات محصلین افغان در هند آغاز گردید. بعد از اینکه هر یک از اعضای تیم سوالات خویش را ابراز نمودند دیده شد که آنها با مشکلات متعددی مواجه اند که در مقابل برای آنان از طرف اعضای انجمن رهبران جوان وعده سپرده شد تا مشکلات آنها را به مقامات و مسؤولین سفارت افغانستان مقیم هند مطرح و از ایشان خواهان همکاری در حل آن شوند.

مجلسین افغان در هند آغاز گردید. بعد از اینکه هر یک از اعضای تیم سوالات خویش را ابراز نمودند دیده شد که آنها با مشکلات متعددی مواجه اند که در مقابل برای آنان از طرف اعضای انجمن رهبران جوان وعده سپرده شد تا مشکلات آنها را به مقامات و مسؤولین سفارت افغانستان مقیم هند مطرح و از ایشان خواهان همکاری در حل آن شوند.

مجلسین افغان در هند آغاز گردید. بعد از اینکه هر یک از اعضای تیم سوالات خویش را ابراز نمودند دیده شد که آنها با مشکلات متعددی مواجه اند که در مقابل برای آنان از طرف اعضای انجمن رهبران جوان وعده سپرده شد تا مشکلات آنها را به مقامات و مسؤولین سفارت افغانستان مقیم هند مطرح و از ایشان خواهان همکاری در حل آن شوند.

۴- کنگره جوانان هندوستان (۲۸ نوامبر)

کنگره جوانان هندوستان که یکی از شاخه های حزب کنگره ملی هندوستان است، با داشتن 245,000,000 عضو در سرتاسر هندوستان یکی از بزرگترین نهادهای دیموکرات جهان به شمار میآید.

کنگره جوانان هندوستان که یکی از شاخه های حزب کنگره ملی هندوستان است، با داشتن 245,000,000 عضو در سرتاسر هندوستان یکی از بزرگترین نهادهای دیموکرات جهان به شمار میآید.

کنگره جوانان هندوستان که یکی از شاخه های حزب کنگره ملی هندوستان است، با داشتن 245,000,000 عضو در سرتاسر هندوستان یکی از بزرگترین نهادهای دیموکرات جهان به شمار میآید.

۵- بازدید و ملاقات از سفارت جمهوری اسلامی افغانستان مقیم هند (۲۹ نوامبر)

کنگره جوانان هندوستان که یکی از شاخه های حزب کنگره ملی هندوستان است، با داشتن 245,000,000 عضو در سرتاسر هندوستان یکی از بزرگترین نهادهای دیموکرات جهان به شمار میآید.

کنگره جوانان هندوستان که یکی از شاخه های حزب کنگره ملی هندوستان است، با داشتن 245,000,000 عضو در سرتاسر هندوستان یکی از بزرگترین نهادهای دیموکرات جهان به شمار میآید.

کنگره جوانان هندوستان که یکی از شاخه های حزب کنگره ملی هندوستان است، با داشتن 245,000,000 عضو در سرتاسر هندوستان یکی از بزرگترین نهادهای دیموکرات جهان به شمار میآید.

۷- دیدار از نهاد روشنفکری رهبران جوان هندوستان (۳۰ نوامبر)

به سلسله دیدارها و ملاقاتهای اعضای انجمن رهبران جوان افغان اینبار اعضای تیم با نهاد روشنفکری رهبران جوان کشور هندوستان که وظایف اصلی آنها را تحقیقات در عرصه های چون: مشکلات جوانان، اوضاع اقتصادی، سیاسی، تعلیم و تربیه و نابسامانی های دولت ها تشکیل میدهد دیدار و گفتگو نمودند.

در ابتدا بعد از معرفی هر دو نهاد، به تشریح طرز فعالیت های شان پرداخته و روی یک سلسله موضوعات بحث و تبادل نظر نمودند که به هر دو جانب موثر واقع گردید.

اعضای انجمن رهبران جوان افغان از تجارب و کارکردهای آن نهاد استفاده اعظمی نموده خواهان همکاریهای بیشتر و همیشگی بین نهاد های مذکور گردیدند که مورد دلچسپی نهاد روشنفکری رهبران جوانان کشور هندوستان گردیده و وعده هرگونه همکاری را نمودند.

نتیجه گیری، فرصت های تفریحی و بازدید از بناهای تاریخی دهلی و آگرا (تاج محل)

سفر هشت روزه گروه انجمن رهبران جوان بر علاوه اینکه شامل برنامه های کاری متعدد بوده و زمینه های ملاقاتهای متعدد و تبادل افکار و کسب تجارب را برای اعضای تیم به ارمغان داشت فرصت مناسب برای تبادل افکار و آشنایی بیشتر میان خود اعضای گروه را هم ضمن صحبت ها، اوقات صرف نهار و غذا و هنگام گشت و گذار در شهر، اماکن تفریحی و تاریخی دهلی نیز فراهم گردانیده بود.

چنانچه اعضای تیم توانستند در اثر صحبت ها و تبادل افکار به یک درک مشترک و دیدگاه واضح در مورد پیشرفت وثبات دموکراسی، پیشرفت تکنالوژی و تنظیم امور قانونگذاری در هند دست یافته شرایط کشور خود را با کشور دوست هندوستان و عواملی را که سبب ثبات و زندگی باهمی بسدها میلیون انسان هندی از اقوام، زبانها و ادیان مختلف گردانیده است بطور دقیق درک نمایند. اعضای تیم به این نتیجه رسیدند که دموکراسی هند میتواند یک الگوی تمام عیار برای کشوری مانند افغانستان که نیز از تعدد چند قوم و زبان تشکیل شده است باشد بشرط آنکه مردم از دموکراسی یک درک و فهم صحیح پیدا نموده فرهنگ دموکراسی را که همانا تفکیک قوای سه گانه و استقلالیت و مشارکت آنها در امور سیاسی، اجتماعی، اقتصادی کشور اند بر پایه انتخابات و مشارکت تمام مردم در قدرت انکشاف دهند.

اعضای تیم به این باور رسیدند که تعدد زبان، قوم، نژاد و حتی مذهب نمی تواند مانع پیشرفت دموکراسی و استقرار ثبات در یک کشور گردد و در این راه اصل حاکمیت قانون و تساوی تمام افراد مملکت در برابر قانون پایه اساسی یک نظام مردم سالار و دموکرات را تضمین می کند.

جوانان شامل تیم دریافتند که جامعه مدنی در هند خیلی نهادینه گردیده و اعضای آن بطور خستگی ناپذیر فعالیت می کنند. چنانچه کنگره جوانان هند با کمیت بزرگ اعضای خود و نیز مرکز جامعه مدنی هند نقش مهم را در ترویج ارزش های دموکراسی در آن کشور بازی می کنند و امروزه صدها هزار نهاد مدنی در هند فعال می باشند.

بازدید از اماکن تاریخی دهلی که اکثرا از عهد بابریان باقی مانده و امروزه محلات پر جم و جوش سیاحتی داخلی و خارجی را تشکیل میدهند؛ عواید سرشاری را نصیب دولت هند گردانیده است. اعضای تیم با خود می گفتند که افغانستان نیز با داشتن تاریخ و اماکن تاریخی خیلی کهن از ظرفیت های بلند توریستی برخوردار است اما افسوس که بی امنی و عدم توجه دولت در زمینه مانع پیشرفت آن گردیده است.

بازدید از لعل قلعه و مقبره همایون خیلی ها جالب بود، دیده شد که مردم هند چگونه دسته دسته برای دیدن این اماکن تکت می گرفتند و مشتاقانه با نظم و رعایت قانون از آن بازدید می کردند؛ هیچ اثری از تعصب و بد بینی در سیمای آنها راجع به این آثار دور اسلامی و حکمائی اسلامی هند نزد هیچ هندوستائی ولو از هر کیش و مذهبی باشد دیده نمی شد.

جوانان مقایسه نمودند که برعکس جامعه هند در افغانستان چگونه بت های بامیان با خاک یکسان شد و روحیه نامل در برابر آثار تاریخی کهن وجود نداشته است.

بازدید از بنای تاریخی تاج محل در آگرا که توسط پادشاه مغل برای یاد بود خانم اش بنا شده است خیلی دیدنی و یکی از آثار ماندگار هند و جهان است و نشان دهنده این است که حاکمان اسلامی در گذشته تا چه میزانی توجه به صنعت و معصاری داشته اند که حتی پس از مرگ آنان نیز یاد شان با آثار گران بهایی که به جا گذاشته اند گرمای داشته میشود.

به امید آنکه روزی در کشور ما نیز تحمل پذیری و فرهنگ دموکراسی نهادینه شود. سر انجام اعضای رهبران جوان بعد از یک سفر هشت روزه به تاریخ ۲ دسامبر ۲۰۱۲ به کابل برگشتند؛ وقتی در میدان هوایی هر کدام به طرف منزل رهسپار بودند فکر های در سر داشتند و زمان قضاوت خواهد کرد که این جوانان با این افکار چه به ارمغان خواهند آورد. به امید موفقیت های مزید اعضای انجمن رهبران جوان افغانستان و با عرض امتنان و سپاس از بنیاد فریدریش ایبرد در افغانستان FES Afghanistan.

ترتیب کننده: محمد خالد رامزی

څرګندې: د افغانستان د ځوانانو شبکې

دا شبکې څه ده؟

د افغانستان د ځوانانو شبکې د ځوانانو د څو اورګانو، چې په بېلابېلو برخو کې کار کوي، یو نوبت دی. د دې شبکې لړلید د یوه ځواب ورکونکي، روڼ، او حساب ورکونکي افغان دولت په رامنځته کولو کې برخه اخستنه ده. د دې شبکې موخه د پرمختګ په بهیر کې د ځوانانو استازیتوب او د مثبت تغیر لپاره فشار راوستل دی.

د شبکې اړتیا څه ده؟

د دې لپاره چې په یوه ټولنه کې مثبت تغیر رامنځته شي، د ټولني د بېلابېلو ډلو په منځ کې په همغږۍ سره کوښښونو ته اړتیا ده. په افغانستان کې د ځوانانو ډېر اورګانونه شته چې د تغیر د رامنځته کولو لپاره کار کوي. خو، اوس مهال داسې یو د کار وړمیکانیزم نشته چې د ځوانانو د اورګانو په منځ کې همغږي او همکاري رامنځته کړي. نو ځکه د همغږۍ د یو داسې میکانیزم رامنځته کولو ته اړتیا ده چې د ځوانانو نه استازیتوب وکړي او فشار ایجاد کړي. د همدې لپاره د ځوانانو د اورګانو او د ژمنو افغانو ځوانانو یوه شبکې پیل کول دي.

د شبکې اهداف په لاندې ډول دي:

- د ځوانانو د پرمختګ او د پریکړو په پروسو کې د هغوی د ونډې اخستنې لپاره حق غوښتنه.
- د دولت او عامو خلکو د مسوولیتونو په باب د ځوانانو خبراوی.
- د ځوانانو د ډلو ترمنځ د اړیکو ټینګښت.
- د ځوانانو نه په بېلابېلو ناستو کې استازیتوب

دا شبکې څنګه کار کوي؟

د افغانستان د ځوانانو شبکې د ورسنيو کې د څو هغو اورګانو لخوا جوړه شوې ده چې د ځوانانو لپاره کار کوي. د دې شبکې بنسټلیک جوړ او د رهبري شورا لخوا تصویب شوی دی. دغه شبکې دا جوړښتونه لري: د مشرتابه شورا چې د ټولو غړو اورګانو د استازو نه جوړه ده، مشورتي بورډ به د ژمنو افغانو ځوانانو نه چې تخنیکي مهارتونه ولري جوړیږي او مشرتابه شورا سره به مرسته کوي، او یو هدارالانشا چې د شبکې کارونه به تنظیموي.

د دې شبکې د غړیتوب څه ګټې دي؟

- تاسې به د شبکې نه په بېلابېلو لارو ګټه پورته کولای شئ چې ځینې یې دا دي:
- تاسې به په بېلابېلو غونډو کې د ځوانانو نه استازیتوب کوئ او یا هم د تاسو نه به استازیتوب کيږي.
- تاسې به د ځوانانو د نورو اورګانو په هکله په معلومات ترلاسه کوئ او د هغوی سره به یو ځای کار کولای شئ.
- تاسې به د هغو مسایلو لپاره حق غوښتنه کولای شئ چې تاسې ورته کار کوئ.
- تاسې به وکولای شئ چې د مثبت تغیر د رامنځته کولو لپاره فشار تولید کړئ.

څنګه کولای شئ چې په دې شبکې کې برخه واخلي؟

که تاسې د افغان ځوانانو د یو اورګان استازیتوب په غاړه لرئ، نو مهرباني وکړئ د خپلې اړیکې تفصیل په لاندې پته ولیرئ:
youth.net.af@gmail.com
+93(0)788266645 یا +93(0)796133033

موږ به وروسته له دې وکولای شو چې ستاسو غوښتنې ته رسمي بڼه ورکړو او تاسو ته پدې شبکې کې د برخې اخستنې زمینه برابره کړو.

په درنښت
د شبکې دارالانشاء

فراخوان شبکه جوانان افغانستان

معرفی

شبکه جوانان افغانستان ابتکاری از نهاد های فعال جوانان در افغانستان است که در عرصه های مختلف توسعه ی اجتماعی و فرهنگی فعالیت دارند. هدف شبکه تشریک مساعی در توسعه پاسخگو، شفاف و حساسه دولت افغانستان؛ نماینده گی موثر و مثر از جوانان افغانستان در پروسه های توسعه وی در سطوح تصمیم گیری، و ایجاد فشار برای تغییر مثبت میباشد.

ضرورت ایجاد شبکه

فراهم آوری زمینه برای تغییر مثبت، نیاز به تلاش های مستمر و هماهنگ میان نهاد ها و گروه های همسو در جامعه دارد. تعدادی از نهاد های فعال جوانان برای فراهم آوری زمینه برای تغییر مثبت در افغانستان فعالیت دارند، اما همکاری و هماهنگی این فعالیت ها در چارچوب منظم، کامل و جامعی میتواند به موثریت و سودمندی تلاشهای این نهاد ها بیافزاید. به همین دلیل، ایجاد شبکه ی جوانان افغانستان جهت تنظیم چنین چارچوب، و برای نماینده گی موثر، مثر و سودمند از جوانان این کشور مهم و ضروری تلقی گردید.

اهداف شبکه

- داد خواهی برای شامل ساختن جوانان در پروسه های تصمیم گیری،
- ارتقاء سطح آگاهی جوانان در مورد مسولیت های مردم و دولت،
- شبکه سازی، تامین ارتباط و هماهنگی میان نهاد ها و گروه های جوانان؛ و
- نماینده گی موثر و مثر از جوانان در نشست های مختلف بصورت دموکراتیک

چگونگی ایجاد شبکه

شبکه جوانان افغانستان توسط تعدادی از نهاد های که برای جوانان فعالیت می نمایند تشکیل شد. اساسنامه ی شبکه توسط شورای رهبری شبکه که مشتمل از نماینده گان با صلاحیت این نهاد ها است تسوید و تصویب گردید.

ساختار شبکه

- شورای رهبری – که اعضای آن نماینده های انتخابی از تمام نهاد های عضو است،
- بورد مشورتی – که متشکل از اشخاص متخصص برای مشوره دهی در موارد لازم و حمایت از شورای رهبری است؛ و
- دارالانشاء – که تسهیلات لازم برای فعالیت های شبکه را فراهم می نماید.

مزایای عضویت در شبکه

- نهاد شما میتواند در فضای دموکراتیک و شفاف در نشست های مهم ملی و بین المللی از جوانان افغانستان نماینده گی موثر داشته باشد.
- نهاد شما میتواند از منابع نهاد های عضو شبکه برای انجام فعالیت های مرتبط، در صورت امکان و موافقت، استفاده نماید.
- نهاد شما میتواند در صورت دادخواهی برای جوانان، در صورت موافقت شورای رهبری شبکه، حمایت قوی اعضای شبکه را داشته باشد.
- نهاد شما میتواند با هماهنگی فعالیت ها و جلب همکاری نهاد های عضو شبکه، مفیدیت و موثریت برنامه های خود را بیشتر ساخته و برای تغییر مثبت فشار بیشتری بالای مراجع مربوط وارد آورد.

چگونگی کسب عضویت شبکه

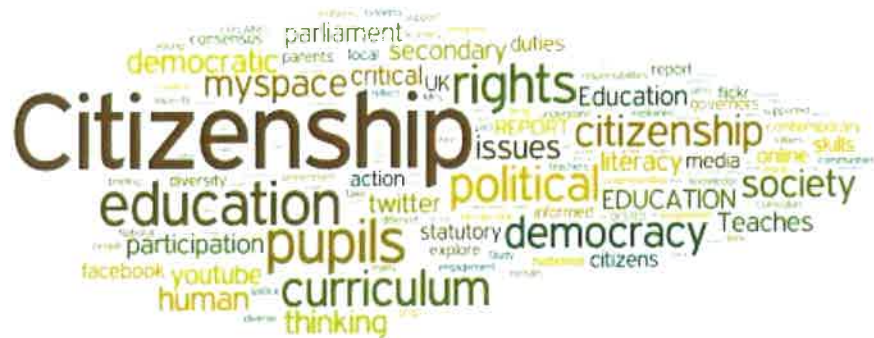
اگر شما از نهادی که در عرصه ی کار با جوانان فعال است نماینده گی میکنید، لطفاً نام نهاد، شماره ی تماس و آدرس پُست برقی (ایمیل) تان را به آدرس زیر بفرستید؛ و ما به زودی با شما به تماس شده و پروسه ی عضویت در شبکه را برایتان تسهیل میکنیم.

آدرس پُست برقی شبکه: youth.net.af@gmail.com
 شماره های تماس شبکه: +۹۳ ۷۹۶ ۱۳۳۰۳۳
 +۹۳ ۷۰۰ ۲۶۶۶۴۵

Citizenship Education

YOSUF Warastah

Citizenship or civic education is a type of education which enables citizens to know about their basic rights and responsibilities and it is defined as a subject that creates awareness to the people on civic matters such as politics, governance, human rights and so on. The importance of citizenship education is that, when it is implemented, people are educated about their roles and responsibilities as effective and responsible citizens to build a better society and sustainable future. On the other hand, third world countries citizens like Afghans are totally ignorant of the concept of citizenship education. This, as well as illiteracy itself, might be the main reason of their unawareness and unfamiliarity of their roles and responsibilities in society. The young generation which is considered as the foundation and the most energetic resource of a country plays a prominent role in the development, social, economic, and political issues and change for a country. More than 60 percent of the Afghanistan population consists of youth and hence it is an urgent need for citizenship education to enable them to participate actively in the society. However, in past years we have witnessed only a small number of programs organized by different NGOs where youth of Afghanistan were trained on different civic issues and their responsibilities and capacities for the rule of law and good governance in the country.

Currently, Afghanistan is engulfed with different social, cultural, civic, and political crises. Moreover,

violence, illiteracy, poverty, unemployment, extremism, religious limitations and unfair customs and traditions are the major issues which are spoiling (weakening, harming, destroying) the roots of Afghanistan. Although the young generation is not able to eliminate these crises they can still fulfill their responsibilities through participating in citizenship education and being part of the positive change in the community. There are many advantages of citizenship education such as developing a sense of responsibility and caring among the citizenry which helps the citizens to become responsible, participating in public issues like voting, equipping learners with knowledge, skills, and values and so on. In the past decades we have witnessed dramatic demands for good governance and a sustainable society. Citizenship education can help citizens to have more efforts for the active citizenship resulting in a revolutionized change in the society. In short, citizenship education is trying to make your community work in a variety of ways, such as striving purposefully to pay special attention to improving curricula, the content of textbooks, and other education materials; educating caring and responsible citizens committed to human rights, democracy, and peace; fostering openness to the other cultures and innovations; appreciating the value of freedom; respecting of human dignity; and working for a sustainable future. Author: YOSUF Warastah

Words: 448

Issue No. 10, November 2012

EACH AND EVERYDAY IS AN OPPORTUNITY
TO BE A BETTER PERSON THAN YOU
WERE THE DAY BEFORE .

**FRIEDRICH
EBERT**
STIFTUNG

مجتمع رهبران جوان
Young Leaders Forum